

Călăuza

BIBLIOTECARULUI

CUPRINSUL

- Mai multă atenție bibliografiei de recomandare 1
- La nivelul cerințelor 4
- Expoziția de cărți și expunerea bibliografică 7
- O sursă importantă de informare a bibliotecilor 10
- Indicele informativ al listelor și fișierelor bibliografice întocmite de bibliotecile din U.R.S.S. 12

DIN EXPERIENȚA BIBLIOTECILOR SOVIETICE

- M. POKATILOVA : Popularizarea materialelor bibliografice 14
- G. VINICIU : Poezia păcii 17
- IULIAN SIRBU : Să îmbunătățim evidența fondului de publicații 23
- MELANIA OSTAP : Pentru ridicarea indicelui de circulație 25
- Unde duce nepăsarea 27
- Circulația fondului de cărți la biblioteca raională Tecuci 30
- Ajutorul dat de Sfatul popular regional bibliotecilor sătești 32

CONCURSUL BIBLIOTECILOR DE LA SATE

- GHEORGHE I. IONAȘCU : De la o etapă la alta 33
- În slujba problemelor actuale 35
- În pas cu viața 37

INFORMAREA POLITICĂ ÎN BIBLIOTECI

- În apărarea păcii 39
- Popularizarea Documentelor consfăturii de la Constanța 40

CONCURSUL „IUBIȚI CARTEA”

- NICOLAE POPESCU : Din experiența noastră 42
- Din corespondențele noastre 44
- Vă recomandăm 45
- Calendarul nostru 48
- Știri din lumea cărților și a bibliotecilor 2

9

1958

Știri din lumea CĂRȚILOR și a BIBLIOTECILOR

M. K. Cernikov, director adjunct al pavilionului sovietic din Bruxelles a declarat următoarele în legătură cu expoziția publicațiilor sovietice:

— „Noi aducem la cunoștința vizitatorilor numărul mare de ziare și reviste care apar în U.R.S.S. Alături de cealaltă presă va fi expusă și presa pentru tineret și copii și unele reviste închinată științei, tehnicii, literaturii și artei.

În secția Cultură care cuprinde trei săli, avînd o suprafață de trei mii metri pătrați sînt expuse cărțile noastre, precum și date despre activitatea editorială. Un panou special este închinat temei de bază a literaturii noastre — omului muncitor, făuritor al vieții noi. Cărțile *Mama* de Maxim Gorki, *Ceapaev* de D. Furmanov, *Pe Donul liniștit* de Șolohov, *Tinăra gardă* de A. Fadeev și *Pădurea rusă* de L. Leonov, sînt însoțite de texte care arată conținutul operelor.

Alături de cărți sînt așezate următoarele texte: „În 1957 s-a editat în U.R.S.S. 1.200.000.000 cărți — 1/5 din întreaga producție mondială de cărți”.

„În U.R.S.S. cărțile se editează în 124 de limbi, 85 de limbi fiind ale popoarelor sovietice”.

„40 de naționalități din U.R.S.S. nu au avut în trecut scrisul lor. În prezent ele au literatura lor națională”.

Pe masa-vitrină sînt expuse mai mult de o mie de exemplare de cărți editate de editurile sovietice. Aci sînt operele clasice și ale vestiților scriitori ruși. Aci se află și portretele lui A. Pușkin, L. Tolstoi, M. Saltikov-Șcedrin, N. Nekrasov, A. Cehov, precum și portretele scriitorilor sovietici: N. Ostrovski, A. Tolstoi, D. Furmanov, A. Fadeev, K. Fedin, V. Lațis, L. Leonov, S. Makarenko, A. Korneiciuk, Isakovski,

N. Tihonov, I. Ehrenburg, B. Polevoi și alții.

Mari fotografii oglindesc episoade din diferite manifestări cu cartea ca: Ziua presei, Săptămîna cărții pentru copii, bazaruri de cărți, etc.

Standuri speciale sînt consacrate operei lui M. Gorki, V. Maiakovski și M. Șolohov.

Unul din aceste standuri conține o expoziție *Gorki-umanist și luptător pentru pace*. Aci se află sculptura lui A. M. Gorki, executată de Muhina, operele lui Gorki editate în 85 de limbi ale popoarelor din U.R.S.S. și în 44 de alte limbi, ilustrații și fotografii.

Pe un alt stand sînt expuse machetele copertelor cărților lui Maiakovski poet, dramaturg, scenarist, artist. Alături se află o hartă a călătoriilor făcute de poet peste graniță, fotografii din Paris, Mexic și New York. Aci se află și așiful prin care se anunța că poetul va citi din vestitul lui poem *In gura mare* (1927). Tot aci sînt expuse și carnetele cu însemnări, legitimațiile de corespondent primite de Maiakovski de la diferite ziare.

Standul închinat lui M. Șolohov se deschide cu cuvintele scriitorului „Fiecare din noi scrie după porunca inimii sale, iar inimile noastre aparțin partidului și poporului iubit, pe cari îi servim cu arta noastră”. În fotografia se arată steпа Donului, Donul și casa scriitorului. Sînt expuse de asemenea ilustrații la cărțile *Pe Donul liniștit*, *Pămînt desțelenit*, *Ei au luptat pentru patrie*, *Soarta unui om* și scene din filmul *Pe Donul liniștit*.

Alte fotografii ilustrează activitatea multilaterală a poetului în calitate de membru al Sovietului Suprem.

CĂLAUZA BIBLIOTECARULUI

PUBLICAȚIE A MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMINTULUI ȘI CULTURII DIN R.P.R.

ANUL XI Nr. 9

SEPTEMBRIE 1958

Redacția: București, Bd. 6 Martie nr. 29 — tel. 13.94.04

Mai multă atenție **BIBLIOGRAFIEI de RECOMANDARE**

Bibliografia se bucură de o atenție deosebită azi la noi, ea fiind considerată unul din mijloacele principale ale muncii cultural-educative, o armă puternică a propagandei, a educației comuniste.

Spre deosebire de bibliografia burgheză, subordonată scopurilor comerciale ale diferitelor edituri și librării și care servește interesele capitalismului sub masca „nepartinității”, „imparțialității”, „obiectivității”, bibliografia din țara noastră, pusă în slujba maselor muncitoare, constituie una din activitățile careia i se cere un înalt nivel științific și ideologic, spirit partinic, actualitate politică și legătură strânsă cu sarcinile construirii societății socialiste.

Ca urmare a apariției HCM 1542 din decembrie 1951 — expresie a grijii deosebite a partidului și guvernului pentru dezvoltarea muncii cu cartea — activitatea bibliografică din țara noastră a înregistrat o serie de succese importante.

Realizări însemnate se remarcă în domeniul bibliografiei de înregistrare. Apariția *Bibliografiei R.P.R.* Cărți, albume, hărți, note muzicale, ca și a primului *Anuar al cărții* pe anii 1952—1954 au împlinit un gol resimțit în munca de informare privind cartea tipărită din țara noastră. O creștere simțitoare a marcat și bibliografia pusă în slujba cercetării științifice.

Dar bibliografia care poate contribui cel mai eficace la educarea comunistă a oamenilor muncii, la mobilizarea maselor pentru rezolvarea sarcinilor politico-economice și culturale puse în fața poporului muncitor de către partid și guvern este bibliografia de recomandare. În ciuda unor succese obținute, acest sector deosebit de important de activitate rămâne totuși în urma cerințelor, nu ocupă locul cuvenit în ansamblul activității bibliografice desfășurate în țara noastră.

Neînțelegerea de către mulți bibliotecari și bibliografi, precum și a conducătorilor unor biblioteci, a sensului și esenței bibliografice de recomandare, au influențat negativ nivelul științific, ideologic și politic al acestei munci.

Este un lucru știut că din cadrul bibliografiei de recomandare fac parte toate lucrările bibliografice al căror scop este: a) popularizarea operelor care contribuie la educația ideologico-politică a oamenilor muncii, la ridicarea nivelului lor cultural și profesional, b) atragerea atenției maselor de cititori asupra cărților care corespund cel mai mult cerințelor, nevoilor și pregătirii lor, c) să aducă o contribuție maximă la o lectură planificată în vederea însușirii temeinice a conținutului cărților recomandate.

Prin felurile pe care le urmărește, bibliografia de recomandare necesită în primul rând o grijă deosebită pentru selecționarea cărților indicate. Alegerea cărților dă posibilitatea aplicării concrete a *principiului partinității*, principiu de bază al bibliografiei noastre.

Trebuie combătută cu cea mai mare lărie atitudinea formală manifestată de unii bibliografi în alegerea cărților care face ca în bibliografiile de recomandare să se strecoare fie cărți lipsite de conținut, depășite, sau nerepresentative pentru ilustrarea temei urmărite. Dăunătoare în întocmirea unei bibliografii de recomandare de un înalt nivel științific, ideologic și politic, este concepția după care o adevărată bibliografie poate să fie considerată numai aceea care adună cit mai multe informații, care înregistrează tot ce a apărut într-un anumit domeniu, punând la dispoziția cititorului cărți și articole folositoare și nefolositoare. În realitate, pentru a orienta chiar pe un cercetător calificat, pentru a contribui la raționalizarea muncii lui este nevoie ca literatura indicată să fie selecționată. Cu atât mai mult se impune grija deosebită pentru alegerea cărților menită să ajute la îmbogățirea cunoștințelor maselor de cititori.

Cărțile alese pentru orice materiale bibliografice trebuie să răspundă sarcinii de bază care stă în fața bibliografului: cărțile recomandate să fie arme ale educației comuniste.

Singurul criteriu just și științific în aprecierea, alegerea și propagarea cărților cu care trebuie să fie înarmat orice bibliograf este concepția marxist-leninistă despre lume. Bibliografia de recomandare, instrument de luptă pentru știința înaintată, pentru dezvoltarea culturii socialiste, pentru progresul tehnic, impune o atitudine critică, bine gândită, față de fiecare carte, scoaterea în evidență — prin adnotare — a valorii ei practice, științifice și istorice, recomandând numai acele opere care merită să fie relevate în legătură cu o anumită temă și în funcție de categoria de cititori cărora ne adresăm. Aceasta înseamnă că valoarea unei cărți nu poate să rămână la nivelul caracterizărilor primite cândva fără să se urmărească dezvoltarea ulterioară a științei respective. Nu se poate arăta cititorului în mod just conținutul și caracteristicile unei cărți, bazându-ne pe aprecierea făcută în alte condiții istorice, fără a vedea dacă ele corespund noilor probleme și sarcini ridicate de viață, noilor succese și descoperiri făcute. Aceasta înseamnă că nu poate fi popularizată o carte, fără a se vedea în prealabil dacă ea satisface prin conținutul ei interesele oamenilor muncii și dacă contribuie la construirea societății socialiste.

Nu e satisfăcătoare încă tematica bibliografiilor de recomandare. Se face mult resimțită absența unor bibliografii de recomandare în domeniul științelor sociale, a științelor naturii, tehnicii.

Pusă în slujba îndeplinirii sarcinilor trasate de partid și guvern, tematica bibliografiilor de recomandare trebuie să reflecte problemele cele mai arzătoare, ajutând oamenii muncii să folosească cartea, ziarul, revista ca instrumente în lupta lor de zi cu zi, pentru dobândirea de noi succese în ridicarea vieții noi. Ținând seama de aceste cerințe, bibliografia de recomandare trebuie să îmbrățișeze teme cit mai variate, contribuind la popularizarea politicii partidului și guvernului nostru, la ajutorarea oamenilor muncii în însușirea ideologiei marxist-leniniste, la lupta împotriva ideologiei burgheze, contribuind la răspândirea a tot ce e nou, înaintat în știință și tehnică.

Una din lipsurile serioase în activitatea bibliografiei de recomandare este neaprecierea rolului studiului individual.

Creșterea nivelului cultural general al poporului muncitor deschide fiecărui om al muncii perspective nebănuite în trecut. Zi de zi, muncitorul, țăranul muncitor, simt nevoia de a căpăta noi și noi cunoștințe care să le folosească în munca lor. Bibliografia de recomandare este tocmai menită de a satisface aceste cerințe și de a indica fiecărui om al muncii cărțile cele mai necesare pentru îmbogățirea bagajului lor de cunoștințe.

Rămânerea în urmă a bibliografiei de recomandare se datorează însă și altor cauze. Se mai observă încă o atitudine de indiferență și chiar de dispreț față de această ramură a bibliografiei, atât din partea unor bibliografi bine pregătiți, cât și din partea conducătorilor unor biblioteci care consideră bibliografie științifică, numai cea completă. Aceasta explică de ce marile biblioteci au neglijat alcătuirea de bibliografii de recomandare, privind specialitatea lor. Trebuie să menționăm că nici Biblioteca centrală de stat nu și-a îndeplinit rolul ce-i revenea în această direcție, publicând prea puține bibliografii de recomandare, care să fie folosite de către bibliotecile de masă.

Trebuie lichidată din rădăcină o asemenea concepție formalistă. Bibliografia de recomandare, folosită de sute de mii de cititori, constituie una din cele mai importante forme de bibliografie, cerind o temeinică pregătire științifică, celui care o întocmește.

Bibliografiei de recomandare îi lipsește încă o puternică bază teoretică. Traducerea în limba română în anul 1953 a lucrării lui V. N. Denisiev: *Bibliografia generală* a pus la îndemâna bibliografilor un bun îndreptar în activitatea lor. Dezvoltarea continuă a bibliografiei de recomandare a ridicat însă în fața bibliografilor noștri, noi și noi probleme care își așteaptă răspunsul. Deși în planul Bibliotecii centrale de stat, figura întocmirea unei lucrări privind bibliografia de recomandare, acest lucru nu a fost făcut pînă în prezent. Cele două numere apărute pînă acum ale revistei *Studii și Cercetări de Bibliologie*, editată de Biblioteca Academiei RPR, au ignorat complet problemele bibliografiei de recomandare. Referatul prezentat în cadrul primei sesiuni științifice de bibliologie și documente privind *Bibliografia de recomandare în RPR*, deși analizează materiale bibliografice mai mult din punct de vedere al tehnicii întocmirii lor, constituie un bun început care trebuie continuat și adîncit de către cercetătorii științifici din domeniul bibliografiei.

Prea puțin există preocuparea pentru găsirea de metode accesibile de popularizare și recomandare a cărții, care să trezească interesul diferitelor grupuri de cititori pentru studierea celor mai bune lucrări în anumite domenii. În activitatea practică se folosește în special lista de recomandare și planurile de lectură. Bibliografiile trebuie să dovedească mai multă inițiativă și, învățînd din experiența sovietică, să introducă în practică folosirea de noi forme ale bibliografiei de recomandare destinate cititorilor cu nivel cultural diferit și de diverse specialități, cum ar fi de pildă discuția despre cărți pe o anumită temă etc.

În fața bibliografiei de recomandare stau sarcini mari. Ea trebuie să ajute oamenii muncii la ridicarea nivelului lor ideologic și cultural, în activitatea lor profesională. Ridicarea calitativă a acestui sector atât de important de activitate se va reflecta nemijlocit în îmbunătățirea conținutului activității bibliotecare, a lecturii cititorilor, la creșterea circulației cărților de literatură politică, știință, tehnică, agricultură, la popularizarea celor mai bune cărți ce pot servi construcției socialiste în țara noastră.

La nivelul CERINTELOR

Pe marginea activității bibliografice a unor biblioteci regionale

Activitatea bibliografică constituie una din laturile de primă importanță în munca de bibliotecă. Articolul de față își propune să releve unele aspecte ale rezultatelor obținute în acest domeniu în anul în curs de către bibliotecile regionale din Orașul Stalin, Iași și Galați.

★

Prima constatare îmbucurătoare este că la aceste biblioteci popularitatea secțiilor metodice și bibliografice în rândurile cititorilor crește necontenit. Tot mai numeroși sînt cei care se adresează acestor secții pentru a căpăta indicațiile necesare orientării lecturii lor în cele mai diverse domenii de cunoștințe. La biblioteca regională Stalin de pildă, numărul informațiilor biografice — scrise și orale — acordate cititorilor s-a ridicat în primul semestru al anului în curs, la aproape 600. A crescut numărul informațiilor bibliografice și la bibliotecile regionale din Iași și Galați.

Trebuie semnalat însă că nu totdeauna cititorii capătă o îndrumare judicioasă spre cele mai importante lucrări legate de tema respectivă. Graba, insuficienta folosire a materialelor informative, fac ca uneori informațiile bibliografice să fie sărăcăcioase, nesemnificative pentru lămurirea cititorului în domeniul ce-l interesează. Așa s-a întîmplat de exemplu la biblioteca regională Stalin. În

informația dată unui cititor pentru tema *Revizionismul și combaterea lui în ideologia contemporană* nu erau indicate tocmai materialele de bază în această problemă cum sînt lucrările clasice ale marxism-leninismului, Declarația Consfăturii de la Moscova a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești, articolele apărute în revistele „Kommunist”, „Lupta de clasă” ș. a.

Ținînd seama de cererile și nevoile maseilor de cititori, serviciile metodice și bibliografice ale bibliotecilor regionale din Iași, Galați și Orașul Stalin, au întocmit numeroase liste bibliografice de recomandare precum și planuri de lectură.

Din punct de vedere al tematicii, bibliotecile regionale analizate, au arătat prin munca lor în domeniul bibliografiei că știu să răspundă operativ la multe din sarcinile actuale fără a aștepta materiale și indicații bibliografice de la centru.

Astfel, ținînd seama de contribuția pe care bibliotecile de la sate trebuie să o aducă în munca de transformare socialistă a agriculturii, biblioteca regională Stalin a întocmit o scrisoare metodică, însoțită de o listă bibliografică cu titluri alese, pentru orientarea activității bibliotecilor din cuprinsul regiunii. Și bibliotecile regionale din Iași și Galați acordă multă atenție luptei pentru dezvoltarea agriculturii, alcătuiind liste bibliografice și planuri de lectură pe această temă. Trebuie remarcat de asemenea, faptul că aceste materiale au devenit mai concrete, mai legate de specificul regiunii respective. Astfel, biblioteca regională din Galați a întocmit o listă de recomandare privind cultura humbacului; cea de la Iași, un plan de lectură pentru cultivarea porumbului.

În ciuda acestor realizări, tematica bibliografiilor bibliotecilor regionale rămîne încă deficitară în domeniul popularizării mai active a cărților de literatură politică, tehnică, științele naturii ș. a. Acțiuni sporadice au fost întreprinse și în această direcție. Așa, de pildă, biblioteca regională Galați a în-

toacm un plan de lectură consacrat cunoașterii vieții și operei lui K. Marx: biblioteca regională din Iași a întocmit liste bibliografice pe teme: *Să cunoaștem universul și Știința învinge* menite a contribui la răspunderea cărților de știință popularizată în rândul cititorilor. De asemenea tot la această bibliotecă a fost alcătuit indicele bibliografic *Satelii artificiali* care răspundea cerințelor cititorilor de a cunoaște mărețele realizări ale Uniunii Sovietice în domeniul sateliților artificiali. Biblioteca a întocmit o scrioare metodică însoțită de bibliografia respectivă pentru orientarea bibliotecarilor în direcția sprijinirii elucației patriotice a oamenilor muncii. Privite însă în ansamblul întregii activități bibliografice, bibliografiile de recomandare pe teme social-politice, știință și tehnică, nu ocupă încă locul cuvenit față de sarcinile atât de importante ce revin bibliotecarilor în popularizarea cunoștințelor din aceste domenii. Trăsătura cea mai importantă a bibliografiei de recomandare constă în selecționarea riguroasă a materialului, în grija pentru promovarea celor mai bune cărți în legătură cu o anumită temă. Sînt însă numeroase liste de recomandare și planuri de lectură, în special din domeniul beletristicii, care cuprind titluri ale căror lipsuri au fost relevate la timpul lor de critica literară. Analiza unor liste de recomandare alcătuite la biblioteca regională Stalin, ca de pildă *Literatura noastră contemporană în critica actuală* nu cuprinde articole importante de critică literară apărute în presa de partid și cea de specialitate, care arată tot ce e nou și înaintat în operele scriitorilor noștri și care descoperă și combate cu tărie orice tendințe dăunătoare.

Uneori, insuficienta preocupare pentru alegerea minuțioasă a cărților duce la omiterea unor lucrări esențiale în ilustrarea temei respective. Astfel, planul de lectură întocmit de biblioteca regională din Galați pentru cunoașterea vieții și operei lui K. Marx are scăderi serioase la capitolul *Literatura*

despre viața și opera lui K. Marx unde nu sînt indicate lucrări esențiale cum ar fi articolul *Karl Marx* de V. I. Lenin, *Amintiri despre Marx* ș.a.

Omiterea unor lucrări își are uneori explicația și în concepția ce există la unii bibliografi că bibliografiile întocmite de ei nu trebuie să cuprindă decît cărțile aflate în fondul bibliotecii sau cele ce urmează a fi achiziționate. Sînt însă cărți de o mare importanță pe o anumită temă care nu pot fi omise pentru motivul că lipsesc din bibliotecă. Cărțile ce lipsesc din bibliotecă pot fi procurate cititorilor prin împrumutul interbibliotecar, sau pot fi obținute personal de cititor în alte biblioteci.

Conținutul unor materiale bibliografice lasă de dorit și prin aceea că la alcătuirea lor nu se ține seama de scopul și categoria de cititori căreia se adresează. Astfel, la cererea unor activiști ai comitetului regional U.T.M., secția metodică și bibliografică a bibliotecii regionale Stalin a alcătuit un plan de lectură pentru activiștii din rîndurile tineretului. Foarte încărcat (74 titluri, dintre care unele cer o îndelungată studiere cum este de pildă *Marx și Engels despre literatură ș. a.*), planul nu recomandă nici o lucrare privind educația comunistă a tineretului, rolul organizației de tineret, ș.a.

Dovedind o înțelegere îngustă a problemelor, planul de lectură pentru gospodine, alcătuit la aceeași bibliotecă și care în general cuprinde lucrări bine alese din domeniul casnic și gospodăresc ca și de știință popularizată, nu recomandă nici o lucrare despre viața nouă a femeii din țările socialiste, rolul ei în viața economică, politică și culturală în țara noastră, etc. La fel lista bibliografică despre patriotism și combaterea șovinismului nu include lucrări care să oglindescă politica partidului nostru în problema națională, rezolvarea problemei naționale în R.P.R.

Analizarea planurilor de lectură arată că nici aranjarea cărților nu se face în

chipul cel mai fericit. Lipsa unei ordini bine stabilite în recomandarea cărților duce la o lectură nesistematică, negradată, pentru înțelegerea unei anumite teme. Just a procedat în această privință biblioteca regională din Iași, care, pentru o mai bună orientare a cititorilor, a împărțit planul de lectură *Ce să citim pentru lectura legumelor* pe secțiuni: I *Lucrări cu caracter general*; II *Lucrări despre producerea și folosirea semănțelor și a răsadurilor de legume*. III *Lucrări asupra pregătirii și întreținerii solului*.

Folosirea unor materiale bibliografice este mult îngreunată și datorită lipsei unor lămuriri introductive privind scopul bibliografiei, structura și modul de utilizare. Un asemenea exemplu ni-l oferă lista bibliografică *Trecutul istoric oglindit în operele scriitorilor noștri* alcătuită de biblioteca regională din Iași din a cărei cercetare nu ne putem da seama nici de scopul urmărit, nici de categoria de cititori cărora se adresează.

Pentru ajutorarea cititorilor, bibliotecile regionale din Iași și Orașul Stalin au alcătuit fișiere tematice. Completate în mod sistematic, ținute la zi cu ultimele materiale apărute, fișierele tematice ale bibliotecii regionale din Iași reușesc să-și atingă scopul urmărit. Din păcate însă nu același lucru se poate spune despre unele fișiere tematice ale bibliotecii regionale Stalin a căror valoare este mult diminuată tocmai datorită lipsei de preocupare pentru ținerea lor la zi. Astfel, din cele 13 fișiere tematice, unele (*Productivitatea muncii. Preț de cost*) și-au pierdut în mare parte actualitatea, rămânând cu informarea la anul 1955. Fișierul tematic *Cronici muzicale și teatrale*, sau cel de recenzii din literatura română, nu cuprinde nici o indicație privind dezbaterea actuale despre artă și literatură, lipsind astfel pe cititor de cunoașterea unor materiale de mare importanță în domeniul respectiv.

În scopul unei mai bune informări a cititorilor și în același timp pentru o mai vie

popularizare a cărților, biblioteca regională din Iași întocmește prezentări de cărți noi apărute și sosite în bibliotecă, iar biblioteca regională din Orașul Stalin alcătuieste „Buletinul cărților noi intrate”. Dacă despre prezentările de cărți făcute de biblioteca regională din Iași putem spune că sînt în general bine întocmite, omițindu-se doar categoria de cititori cărora se adresează o anumită carte, forma în care apare buletinul bibliotecii regionale Stalin face ca el să nu-și atingă pe deplin scopul. Se observă în primul rînd lipsa oricărui criteriu în aranjarea cărților, astfel că cititorul găsește cu greu o anumită carte. Uneori, cum e în cazul numărului 2 al buletinului, lasă de dorit și sistematizarea grupelor de cărți: *Literatură în limba română, Literatură în limba maghiară, Literatură în limba germană, Medicină...* și la urmă *Ideologie*.

Înlăturarea unor atari deficiențe și analiza muncii bibliografice trebuie să constituie o sarcină de primă importanță pentru toate colectivele bibliotecilor regionale.

Există cadre capabile să dea un ajutor operativ și documentat cititorilor. Ele trebuie însă ajutate să înțeleagă mai bine rolul și esența bibliografiei de recomandare, să aplice în practica lor de fiecare zi principiile bibliografiei socialiste, care se distinge prin partinitate, prin vigilență revoluționară, în apărarea cu fermitate a ideologiei marxist-leniniste, în promovarea celor mai bune cărți ce pot servi construcției socialiste. Înarmați temeinic cu aceste cunoștințe, călăuziți în activitatea lor de alegere, apreciere și popularizare a cărților de concepția marxist-leninistă despre lume, avînd permanent în atenția lor sarcinile trasate de partid și guvern poporului nostru, bibliografii bibliotecilor regionale vor reuși să facă din bibliografie o armă eficientă pentru ridicarea conținutului întregii activități bibliotecare.

Expoziția de cărți

și EXPUNEREA BIBLIOGRAFICĂ

Popularizarea celor mai bune cărți legate de temele actuale și care răspund cerințelor cititorilor trebuie privită ca unul din mijloacele principale ale muncii cultural-educative, ca o armă puternică a propagandei, a educației comuniste a oamenilor muncii.

Bibliotecile noastre, participante active la educarea maselor, îmbunătățesc continuu deservirea cu cărți a cititorilor, folosind în acest scop cele mai variate forme și metode de muncă. Totuși în practica muncii de masă a bibliotecilor nu se poate spune că formele de popularizare a cărții folosite sînt la nivelul importanței imense a sarcinilor ce reclamă intensificarea activității politico-educative legate de temele politice actuale.

În cele ce urmează ne propunem să dăm câteva îndrumări teoretice și practice cu privire la două din formele principale de popularizare a cărții și anume: *expoziția de cărți și expunerea bibliografică*.

Expozițiile de cărți sînt unul din mijloacele cele mai directe și accesibile pentru popularizarea cărții. O idee precisă despre scopurile și sarcinile expozițiilor, cunoașterea principalelor metode bibliografice de pregătire a lor ne va ajuta să îmbunătățim calitatea muncii bibliotecii în legătură cu expozițiile.

Ce urmăm deci prin organizarea unei expoziții?

Să trezim interesul cititorilor pentru o anumită problemă; să le facem cunoscut cele mai bune publicații consacrate temei respective și să-i ajutăm în alegerea cărților;

Pentru a pregăti cu succes expoziția, bibliograful sau bibliotecarul căruia-i revine această sarcină cuprinde următoarele munci: stabilirea temei și a schemei expoziției, alegerea, adnotarea și sistematizarea publicațiilor, alegerea citatelor și materialului ilustrativ, aranjarea generală a materialelor ce vor fi expuse.

Stabilirea temei expoziției. Alegerea justă a temei celei mai importante și necesare în momentul respectiv trebuie să fie preocuparea de competență a organizatorului expoziției. În genere, tematica expozițiilor de cărți organizate în bibliotecă este extrem de variată. Un lucru trebuie însă să ne rețină atenția de la

început: fiecare expoziție trebuie să aibă un bogat conținut ideologic, să fie strîns legată de viață. Expozițiile de cărți trebuie să popularizeze politica Partidului Muncitoresc Român, și a statului de democrație populară, să ajute la însușirea teoriei marxist-leniniste, să reflecte cele mai importante evenimente din viața politică a țării noastre, precum și evenimentele internaționale (*Partidul forță conducătoare în Republica Populară Română, Sarcinile ce revin oamenilor muncii din agricultură în lumina consfățuirii de la Constanta, Lupta pentru pace etc.*) De asemenea expozițiile pot fi închinată unor evenimente importante, date memorabile ca de pildă, *10 ani de la naționalizare principalelor mijloace de producție, 23 August, cea mai mare sărbătoare națională a poporului român etc.* Expozițiile mai pot fi consacrate cuceririi științei înaintate, teoriei și practicii construirii socialismului sau unor teme care dau un ajutor concret la îndeplinirea celor mai importante sarcini ce revin țării în întregime, diferitelor regiuni, raioane, întreprinderi și instituții.

La întocmirea temei expoziției trebuie să se luă seama de cititorii cărora le este destinată, de complexitatea materialului și conținutului lui. După ce conținutul expoziției destinat unui anumit grup de cititori a fost temeinic cercetat se poate trece la întocmirea schemei expoziției.

Schema expoziției stabilește conținutul secțiunilor expoziției, ordinea lor. La baza schemei poate sta fie principiul tematic, fie cel istorico-cronologic, geografic etc. Fiecare secțiune a expoziției trebuie să fie strîns legată de cea precedentă, și să dezvolte logic tema. De regulă, prima secțiune a expoziției are în majoritatea cazurilor un caracter de teză directivă, ea explicind pe cele ulterioare. În concluzie, această secțiune cuprinde publicațiile ce tratează tema în întregime, care expun principiile ei teoretice. De pildă, expoziția consacrată temei *Partidul-forță conducătoare în R.P.R.* trebuie să înceapă cu secțiunea care să trateze despre învățăturile clasicienilor marxism-leninismului privind necesitatea conducerii organizate a mișcării muncitorești și a creării unui partid revoluționar al proletariatului. Urmează apoi secțiunea *Crearea P.C.R. — victorie istorică a leninismului împotriva oportunistului și reformismului în miș-*

carea muncitorească din România. Secțiunea următoare Rolul conducător al partidului în statul democrat-popular, poate fi împărțită în subdiviziuni: prima va înfățișa formele concrete prin care P.M.R. își exercită rolul de forță conducătoare în statul nostru; a doua va putea fi intitulată *Politica Partidului — bază vitală a regimului nostru democrat-popular*. După cum se vede din acest exemplu, în schemă se scot în evidență problemele cele mai importante. Titlul principal al expoziției dezvăluie tema în întregime, iar titlurile secțiunilor — problemele speciale.

Organizarea cu succes a unei expoziții depinde, în primul rând, după cum s-a mai arătat în prima parte a acestui articol — de actualitatea și de forma exterioră a expoziției. Actualitatea tematicii trezește întotdeauna interesul viu al cititorilor. Totuși, este neapărat necesar ca expoziția să iasă în relief, să fie imediat remarcată. Pentru aceasta bibliotecarii folosesc portrete, reproduceri de tablouri, diagrame și alte ilustrații. De regulă, expozițiile de cărți trebuie astfel aranjate, încât cititorul, care intră în bibliotecă să se întrebe fără să vrea: dar ce este aceasta? Întrebarea „ce este aceasta?” apare la un om de obicei când vede un lucru nou, interesant.

Cum putem provoca această întrebare? Vom arăta pe scurt câteva aspecte legate de această problemă. Iată bunăoară problema aranjamentului de culori care provoacă multe discuții. Potrivit legilor impresiabilității, contrastul de culori este cel mai important. De aceea nu se recomandă montări ale unei și aceleiași culori. De exemplu, un titlu de culoare albastră deschis pe un fond albastru închis, sau roșu pe fond roz, galben deschis pe fond alb, etc. Se recomandă deci culori, nu foarte contrastante, dar care nu se contopesc; de exemplu albastru și gri, galben și verde, verde și gri, etc. În ceea ce privește aranjamentul expoziției, ilustrațiile mai mari aranjate în centrul sau pe partea dreaptă a unei secțiuni produc un efect mai mare, decât cele așezate în partea de jos la stînga. Este bine de asemenea ca vitrinele cu cărți să fie deschise și nu acoperite cu sticlă, pentru ca cititorii să poată nu numai să privească, dar să și răsfoiască o carte.

De o mare însemnătate pentru înfățișarea conținutului expoziției de cărți este evidențierea materialului principal. La aceasta se poate ajunge prin sublinierea logică a ceea ce trebuie scos în relief. Una din metode este prezentarea unei cărți deschise pe un fond de cărți închise.

Înfățișarea conținutului unei expoziții poate fi realizată și prin material ilustrativ care ajută la precizarea, la concretizarea temei, în a o face mai accesibilă înțelegerii. Astfel,

ilustrațiile servesc nu numai la aranjamentul exterior al expoziției, dar ajută și la relevarea temei ei. Iată de ce, în bibliotecile noastre trebuie organizate cel mai frecvent expoziții de cărți și ilustrații (nu separat, ci combinate) întrucât acest fel de expoziție duce la o recepțiune mai activă și mai completă a expoziției. Totuși la organizarea unei expoziții nu trebuie uitat că locul de bază aparține cărții. Textele, titlurile, citatele, adnotările joacă doar un rol auxiliar.

Organizarea expozițiilor este o metodă de popularizare a cărții des folosită de unele biblioteci ale noastre. Se impune însă acum o atenție deosebită pentru creșterea eficacității lor în rindurile cititorilor.

EXPUNEREA BIBLIOGRAFICĂ

O formă eficace de popularizare a celor mai bune publicații politice, științifice și literare este prezentarea bibliografică. Experiența a dovedit că prezentarea bibliografică este o formă de popularizare a publicațiilor, care se poate organiza fie ca o manifestare de sine stătătoare, fie drept completare la alte forme de muncă de masă ca: lecturile în grup, consfăturile, expozițiile etc. În cele de mai jos vom reaminti metodele generale de pregătire și țineră a prezentărilor ca formă de sine stătătoare a muncii bibliotecii cu cititorii.

Cum se pregătește o prezentare bibliografică?

Se știe că alegerea temei cele mai importante asigură succesul prezentării. Dar tot atât de mare importanță o are și dezvoltarea justă din punct de vedere politic și științific a temei prezentării. Fără un conținut ideologic limpede — spunea Lenin — agitația se transformă în frazeologie.

În pregătirea prezentării trebuie să se țină seama, în primul rând de componența auditorului. Una și aceeași temă, deși i se păstrează conținutul ei principal, este totuși prelucrată diferit pentru ascultătorii cu pregătire deosebită.

De regulă, o prezentare bibliografică cuprinde trei părți: introducerea, caracterizarea publicațiilor, încheierea. Fiecare parte a prezentării însă își are specificul ei. Astfel: în introducere se indică tema, scopul și sarcinile prezentării. Prin sarcinile prezentării trebuie înțelese îndatoririle ce revin auditorilor în legătură cu tema prezentată.

La întocmirea prezentărilor bibliografice să avem grijă să ne ferim de a transforma introducerea în partea centrală a prezentării și de a înlocui caracterizarea cărților prin enumerarea lor. În caracterizarea cărților trebuie cuprinse cele mai bune publicații. În

primul rînd trebuie popularizate hotărîrile partidului și guvernului, lucrările clasiceilor marxism-leninismului, ale clasiceilor științei, operele scriitorilor de seamă, lucrări ale savanților, inovatorilor în producție și agricultură. Publicațiile prezentate trebuie să corespundă nivelului de pregătire al ascultătorilor, totodată însă ele trebuie să ridice nivelul cultural al acestora.

În ceea ce privește numărul de cărți ce trebuie caracterizat într-o prezentare, problema se prezintă diferit, întrucît aceasta depinde în mare măsură de locul și timpul cînd este organizată prezentarea, de faptul dacă este o manifestare de sine stătătoare sau o completare la o altă manifestare. Socotim însă că într-o prezentare ce durează 30—40 minute se pot caracteriza cel mult cinci cărți, iar într-o prezentare destinată unor ascultători puțin pregătiți — două-trei cărți. După ce au fost precizate publicațiile ce au fost prezentate se poate trece la cercetarea propriu-zisă a cărților. Caracterizarea trebuie să constituie o analiză amănunțită a conținutului cărții, să stabilească ideile conducătoare, să precizeze ce cunoștințe concrete își poate însuși cititorul din carte, cum poate ea să fie folosită, dacă cuprinde informații interesante, pe baza cărora izvoarele este scrisă, cum a fost apreciată de presă. În prezentare pot fi cuprinse adesea fragmente din cărți, pentru a trezi interesul ascultătorilor față de conținutul ei, după cum pot fi subliniate și diferitele lipsuri, prin recomandarea publicațiilor critice despre carte. În sfîrșit, în încheierea prezentării trebuie să se tragă concluzii generale despre cărțile cercetate, terminînd prin apelul adresat auditorului de a le citi, de a studia problema a căreia îi este consacrată prezentarea și de a aplica în practică cunoștințele căpătate.

Și acum cîteva cuvinte despre metoda tinerii prezentărilor.

Pentru ca prezentarea bibliografică să trezească interesul ascultătorilor, convingîndu-i de necesitatea citirii publicațiilor recomandate, expunerea trebuie să fie vie și atrăgătoare, logică, consecventă și fără repetări. Stilul trebuie să fie simplu și clar, pe înțelesul ascultătorilor. E bine de asemenea ca prezentările să fie însoțite de o expoziție care să cuprindă publicații suplimentare ca: materiale critice, indicii bibliografici de recomandare, ilustrații, etc. După tînerea prezentării bibliografice se va răspunde la întrebările ascultătorilor și — ceea ce este și mai important — se vor culege impresiile pe care aceștia și le-au format. Părerile cititorilor, observațiile lor critice, vor ajuta fără îndoială pe bibliotecari la pregătirea și tînerea prezentărilor bibliografice următoare.

Biblioteca „Lenin“ din Moscova a primit recent un dar prețios din partea preotului budist Saranakara din Ceylon, laureat al Premiului Internațional Lenin pentru întărirea păcii între popoare și a doctorului Beneramgana, secretar al Consiliului Păcii din Ceylon. Este vorba de un vechi manuscris budist efectuat din frunze de palmier. Manuscrisul are o vechime de 250 de ani.

În anul 1957 s-au tipărit în U.R.S.S. un miliard și jumătate de cărți și publicații periodice.

Tirajul cel mai mare l-au avut cărțile de beletristică cu 6548 titluri, adică cu 346 mai multe ca în anul precedent. Tirajul total al acestor lucrări s-a ridicat la 338 milioane exemplare.

În ceea ce privește tirajul lucrărilor traduse, el a fost de șase ori mai mare ca în Anglia, de cinci ori mai mare ca în Statele Unite ale Americii și de trei ori mai mare ca în Franța, Uniunea Sovietică fiind țara cu cele mai multe traduceri din lume.

În Spania unde sînt 30 milioane de locuitori, se editează anual aproape 4.500 cărți, în timp ce în alte țări cu un număr mult mai mic de locuitori, se editează mai multe cărți. În Spania apar într-un an numai 16 cărți la o sută de locuitori — mai puțin decît în oricare altă țară cuprinsă de statistica UNESCO. Trebuie luat de asemenea în considerație că tirajul cărților apărute în Spania nu întrece în medie 3.000 exemplare, iar o mare parte a acestora este exportată în America Latină, micșorînd astfel numărul cărților existente în țară.

O influență negativă asupra vînzării cărților o are de asemenea și numărul ridicat de analfabeți și prețurile ridicate. Înainte de a fi puse în vînzare, cărțile sînt controlate de cenzura statului și a bisericii.

O sursă importantă de informare a bibliotecilor

Un neajuns cu cele mai grave consecințe pentru bunul mers al bibliotecii este, fără îndoială, aprovizionarea cu cărți la întâmplare. O astfel de aprovizionare provine din faptul că biblioteca nu se îngrijește de alegerea cărților, conform unui plan alcătuit pe baza nevoilor proprii și nesocotește cerințele cititorilor și condițiile specifice ale bibliotecii, care, în primul rând, trebuie să determine modalitatea completării fondului de cărți.

Ceea ce duce, de obicei, la o aprovizionare defectuoasă, nesistematică, este faptul că bibliotecarul nu urmărește cu regularitate activitatea editorială și nu cunoaște în prealabil cărțile asupra cărora ar trebui să-și oprească eventual atenția.

O asemenea lipsă în activitatea unei biblioteci putea să fie motivată într-o vreme, când nu exista la noi nici o sursă de informare despre cărți înainte de apariția lor. Astăzi însă, prin efortul editurilor și a Direcției difuzării cărții, bibliotecile au la dispoziție numeroase instrumente de informare în domeniul tipăriturilor. De câțiva ani există și se dezvoltă o bibliografie denumită de perspectivă care își propune să recomande bibliotecarilor și întregului public cititor cărțile în curs de apariție, uneori chiar din momentul când acestea intră la tipar pînă în momentul când sînt puse în vânzare.

Spre deosebire de bibliografiile de perspectivă din statele capitaliste unde acestea nu sînt decît o reclamă menită să satisfacă interesele comerciale ale caselor de editură, fără a ține seama de un criteriu selectiv al cărților, la noi, după exemplul Uniunii Sovietice și al unor țări din lagărul socialist, bibliografia de perspectivă are un caracter documentar bine sta-

bilit, în stare să orienteze pe cititori, respectiv pe bibliotecari, asupra cărților care pot interesa bibliotecile lor.

A devenit un lucru obișnuit în cele mai multe din bibliotecile noastre, ca înainte de a se stabili cărțile ce trebuie cumpărate, să se consulte cu cea mai mare atențiune publicațiunile care alcătuiesc la noi bibliografia de perspectivă.

Un izvor principal al bibliografiei de perspectivă îl reprezintă **Cărți în curs de apariție**, editată de Direcția difuzării cărții, cuprinzînd toate lucrările intrate la tipar și pe cele ce vor fi difuzate în luna imediat următoare. A insista asupra importanței acestei publicații este de prisos deoarece ea este bine cunoscută de bibliotecari. Caracterul ei informativ joacă un rol precumpănitor în alegerea din timp a cărților. Ordinea sistematică în care sînt prezentate cărțile anunțate pe categorii: **Literatură politică. Beletristică. Artă. Sport și Literatură științifică și tehnică** ușurează în mare măsură sarcina bibliotecarului de a căuta și de a face selecționarea lucrărilor de care are nevoie.

Pentru bibliotecar este prețios nu numai faptul în sine al anunțării din vreme a apariției unei cărți, ci și notița de referință care se înțelege că nu poate cuprinde date prea ample, dar face o caracterizare generală a cărții și arată cui se adresează precum și prețul. Aceasta mai ales le oferă posibilitatea de a-și planifica din timp comenzile, în funcție de necesități și cerințele cititorilor ca și de resursele financiare de care dispun în perioada respectivă. Completarea și trimiterea la timp a notei de precomandă cu indicarea cantității de exemplare cerute, asigură bibliotecii primirea lucrării comandate. În felul acesta, colecturile își vor putea planifica din timp numărul de exemplare solicitat dintr-un anumit titlu, evitîndu-se pe viitor înlăturarea cazurilor cînd o bibliotecă nu poate primi o anumită carte, deoarece ea s-a epuizat repede din colectură.

Un alt mijloc dintre cele mai active de informare asupra cărților ce urmează a vedea lumina tiparului este presa noastră

centrală. Unele ziare publică în mod regulat notițe bibliografice asupra unor cărți pe cale de apariție, iar altele înregistrează destul de des informații în legătură cu activitatea editurilor, spicuri din planurile acestora, convorbiri cu redactorii și directorii unor edituri, cu care prilej sînt anunțate multe din cărțile aflate în pregătire.

Dar în afara presei, bibliotecarii sînt în măsură să folosească și unele surse directe de informare, constînd în publicații de specialitate, redactate tocmai în acest scop.

Una din aceste publicații este buletinul „Cărți noi” editat de Direcția difuzării cărții, a cărei apariție lunară constituie un ajutor pentru bibliotecari în cunoașterea prealabilă a cărților. Pe lângă o informare asupra cărților curente, buletinul are o rubrică intitulată „Ce vom citi” în care se găsesc menționate cele mai importante cărți, care vor apare în editurile noastre. Separat se publică și notițe despre unele cărți ce-și așteaptă rîndul la tipar.

Din aceste notițe cititorii au putut afla, de pildă, unele evenimente editoriale în pregătire, cum au fost: tipărirea unei ediții festive a poeziilor lui Eminescu, îngrijită de academicianul Perpessicius la E.S.P.L.A. și a. Procurîndu-și acest buletin și consultîndu-l cu atenție, bibliotecarii sînt preveniți asupra posibilității de a se îngriji din timp de procurarea acestor tipărituri.

Dar bibliografia de perspectivă nu se limitează la publicațiuni de anunțuri prealabile. Un izvor de informare și documentare pentru bibliotecari în acest domeniu îl constituie proiectele de planuri ale editurilor. Faptul că înainte de a-și definițiua planul de tipărituri editurile noastre consultă de obicei masele de cititori, cerînd în mod deosebit părerea bibliotecarilor, oferă acestora prilejul de a cunoaște din vreme o bună parte a cărților ce vor apare.

Consfăturile editurilor cu cititorii, din care nu puține se organizează cu sprijinul bibliotecarilor și la care se menționează cărțile în pregătire, pot fi socotite de ase-

menea ca un mijloc pentru bibliotecari de a culege informații în legătură cu aparițiile viitoare.

Intr-o oarecare măsură, pot fi folosite în același sens, chiar și unele întîlniri între scriitori și cititorii bibliotecii, la care, primii aduc informații despre cărțile pe care le-au predat editurilor spre tipărire. Aceasta constituie totodată un mijloc de întărire a colaborării între cititor și scriitor prin sugestiile aduse în legătură cu apariția și conținutul unor lucrări.

Recunoscînd importanța bibliografiei de perspectivă, multe biblioteci sovietice au început și ele s-o folosească și s-o puie la dispoziția cititorilor. Ei caută să aducă la cunoștința cititorilor prin diferite mijloace, cărțile pe cale de a apare, astfel ca aceștia să poată influența alegerea ce trebuie s-o facă bibliotecarul. În indicațiile pe care le publică biblioteca regională din Kirov, de pildă, există o rubrică intitulată **In curînd vor apare** ceea ce arată interesul bibliotecii de a informa pe cititori și de a primi sugestiile lor în privința cărților care ar trebui comandate.

Ținînd seama de toate acestea, precum și de faptul că aprovizionarea cu cărți este o muncă de răspundere de care depinde succesul în activitatea unei biblioteci, bibliografia de perspectivă ar constitui unul din instrumentele importante de muncă ale bibliotecarului. Cunoscînd dinainte cărțile ce trebuie să apară, alegîndu-le din vreme și planificînd achiziționarea lor în momentul apariției, se vor evita neajunsurile ce decurg dintr-o aprovizionare făcută la întîmplare, cînd unii bibliotecari nevoiți să-și cheltuiască fondurile alocate, aleg, nu cărți de care au realmente nevoie și pe care nu le mai pot găsi din cauză că s-au epuizat, ci acele cărți care au mai rămas nevîndute.

Acordînd toată atenția bibliografiei de perspectivă, bibliotecarii vor reuși să asigure o bună componentă fondului de cărți, condiție de bază a unei rodnice activități.

INDICELE INFORMATIV AL LISTELOR ȘI FIȘIERELOR BIBLIOGRAFICE, ÎNTOCMITE DE BIBLIOTECILE DIN U.R.S.S.

În Uniunea Sovietică, bibliografia a devenit o parte organică a activității bibliotecare. Nivelul activității bibliotecilor depinde în mare măsură de folosirea bibliografiei, atât pentru popularizarea cărților și îndrumarea lecturii, cât și pentru completarea și organizarea fondurilor de cărți și cataloagelor.

Toate categoriile de biblioteci desfășoară o activitate bibliografică, în raport cu posibilitățile, sarcinile și scopul bibliotecii respective. În întreaga activitate bibliografică, care îmbracă forme foarte variate (informații individuale, expuneri, etc.) un loc deosebit de important îl ocupă editarea și difuzarea materialelor bibliografice. Această sarcină revine marilor biblioteci, în frunte cu biblioteca de stat a U.R.S.S. „V. I. Lenin“, care editează diferite materiale: cataloage tip pentru bibliotecile sătești, raionale și din colhozuri, liste de recomandare în ajutorul studiului individual, precum și indici bibliografici pe diferite teme de actualitate. Toate aceste materiale sînt difuzate în toate bibliotecile de masă.

Al doilea loc, în ceea ce privește editarea materialelor bibliografice, îl ocupă biblioteca publică de stat „M. E. Saffikov-Scedrin“ din Leningrad. Biblioteca editează materiale în ajutorul acelor care studiază teoria marxist-leninistă, planuri de lectură pentru muncitori de diferite categorii; ea mai editează liste bibliografice în domeniul agriculturii și materiale închinată marilor comemorări sărbătorite pe plan național și internațional.

De asemenea, materiale bibliografice pe specialități mai editează și „Biblioteca publică istorică de stat“, „Biblioteca centrală politehnică“ și alte biblioteci tehnice pe ramuri.

În ultimul timp a crescut mult și volumul materialelor editate de bibliotecile regionale și ținutale. Acestea editează în special materiale bibliografice care contribuie la rezolvarea sarcinilor concrete legate de construirea comunismului. În marea lor majoritate aceste materiale se adresează oamenilor muncii de pe ogoare. O sarcină deosebit de importantă revine bibliotecilor regionale și ținutale în domeniul organizării bibliografiei cu caracter local, atât în ceea ce privește bibliografia de înregistrare, cât și cea de recomandare.

O trăsătură comună a întregii activități bibliografice este legătura permanentă și rapidă cu problemele actuale, popularizarea celor mai valoroase opere, atât literare cât și din toate domeniile de știință.

Pentru a ușura activitatea bibliografică a bibliotecilor și a evita paralelismul, biblioteca de stat „V. I. Lenin“ editează un *Indice informativ al listelor și fișierelor bibliografice* întocmite de bibliotecile din Uniunea Sovietică.

Din prefață aflăm că Indicele are ca scop informarea bibliotecilor asupra lucrărilor bibliografice, lichidarea paralelismului și mijlocirea unui schimb de materiale. Indicele își propune să oglindească pe de o parte principalele materiale și fișiere întocmite (în afara celor tipărite care sînt înregistrate de *Letopiseșul cărții*) iar pe de altă parte toate materialele proiectate, inclusiv cele ce urmează să fie tipărite.

În descriere se arată ce materiale cuprinde (cărți, articole) numărul materialelor incluse, limba în care sînt editate și din ce perioadă de timp. Se indică de asemenea dacă materialul este adnotat sau nu.

Redacția arată că materialele sînt descrise după datele primite din biblioteci și ele urmează să fie cerute direct acestora, întrucît redacția nu dispune de ele. În tabelul unde sînt enumerate bibliotecile, se dau și adresele acestora, iar în unele cazuri sînt prevăzute și condițiile de schimb.

Primul număr conține 446 titluri de materiale și fișiere bibliografice din 54 de biblioteci.

Materialul este aranjat în ordine sistematică pe baza unei scheme de clasificare dată la sfîrșitul indicatorului. Schema cuprinde 17 clase, care la rîndul lor sînt împărțite pe rubrici. Tot la sfîrșitul indicatorului, înaintea schemei de clasificare, este dată lista bibliotecilor ale căror materiale sînt prezentate în acest indicator cu adresele lor. Tabla de materii arată materialele incluse, pe probleme. Printre materialele incluse în primul număr la rubrica *Marxism-leninism cităm Lupta lui Plehanov împotriva revizionismului în gîndirea economică* care cuprinde cărți, articole din ziare și reviste apărute în anii 1956—1957 în limba rusă și ucraineană, în total 45 de titluri. Materialul a fost editat în august 1957 de către Biblioteca Academiei de Științe a R.S.S. Ucraineană. Tot în acest număr, la rubrica *Istoria universală găsim tema Politica imperialistă a Angliei, în Balcani, în ajunul și în timpul războaielor balcanice din 1912—1913*. Cărți în limba rusă și limbi străine, în total 130 de titluri. Materialul a apărut în august 1957 în cadrul Bibliotecii publice de stat „M. E. Saltikov-Scedrin” din Leningrad.

Numărul 2 al indicatorului cuprinde 364 de titluri de materiale și fișiere bibliografice din 40 de biblioteci dintre care cităm la rubrica „Științe pedagogice și învățămîntul public”, lista bibliografică de recomandare *M. I. Kalinin despre rolul educativ al Comsomolului Leninist*. Cărți, articole din ziare și reviste din anii 1946—1956 care cuprinde 22 de titluri și a fost editat în noiembrie 1957 de către Biblioteca de stat pentru învățămîntul public Ușinski. Tot acolo, găsim că aceeași bibliotecă a editat: *Cărți pentru convorbiri asupra problemelor educației comuniste*. Cărți, articole din ziare și reviste din anii 1951—1957, cuprinzînd în total 81 de titluri.

Numărul 3 cuprinde materiale planificate de 34 biblioteci și aranjate în felul următor: numele bibliotecii, titlul lucrării, felul lucrării (indicator, fișier) volumul, modalitatea întocmirii (tipărit, multiplicat, dactilografiat) și observații. Din acest număr aflăm că Biblioteca „V. I. Lenin” va edita „*Bibliografia biblioteconomiei*”. Cărți despre biblioteci și bibliografie, editate în U.R.S.S. și în străinătate. Indicator adnotat. În total sînt descrise 38 de lucrări care vor fi editate de Biblioteca „Lenin” pe temele cele mai variate și în diferite forme ca: indicatoare adnotate și de recomandare, culegeri de materiale metodice și bibliografice și fișiere.

Alături de alte materiale găsim descrise în acest număr și materiale ce vor fi întocmite de biblioteca regională din Novosibirsk care își propune să întocmească un indicator de recomandare adnotat pe tema *Siberia apuseană în perioada Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, a războiului civil și a intervenției străine (1917—1920) și Mișcarea revoluționară din Siberia în perioada primei revoluții ruse (1905—1907)*.

Numerele 4 și 5 (ultimele numere sosite în țara noastră) cuprind un bogat material. Astfel numărul 4 cuprinde descrierea a 457 de titluri de materiale și fișiere bibliografice de la 54 de biblioteci, precum și descrierea materialelor planificate de 16 biblioteci, iar în numărul 5 sînt descrise 439 de titluri planificate a fi întocmite de 50 de biblioteci.

Indicatorul informativ al listelor și fișierelor bibliografice întocmite de bibliotecile din Uniunea Sovietică este o dovadă vie a bogatei și multilateralei activități bibliografice desfășurate de bibliotecile sovietice și constituie un bogat izvor de învățăminte pentru bibliotecile noastre și totodată un îndreptar pentru dezvoltarea acestui sector rămas în urmă în activitatea noastră.

Popularizarea MATERIALELOR BIBLIOGRAFICE

M. POKATILOVA

responsabila secției de bibliografie a
bibliotecii centrale orașenești din
Saratov

O importanță deosebită acordă biblioteca noastră popularizării cunoștințelor bibliografice. De aceea, toți lucrătorii bibliotecii socotesc necesar să studieze materialele de specialitate. În fiecare săptămână, vinerea, se țin cursuri cu prilejul cărora se aduc la cunoștință noile materiale bibliografice intrate în bibliotecă. Deosebit de important este însă faptul că noi stabilim cu această ocazie, în mod practic, cum să le folosim mai bine. Astfel, în urma studierii colecției de indicatoare bibliografice *Pentru noi succese în cel de al șaselea cincinal s-au stabilit următoarele sarcini*: tov. Strelkova, responsabilă secției de prelucrare și completare a fondurilor de cărți să confrunte indicatorul cu catalogul alfabetic și să treacă cota și numărul exemplarelor existente în bibliotecă; tov. Babina de la secția de împrumut să facă o expunere asupra cărților cu tema *Cum înflorește și se schimbă patria noastră*, iar tovarășii care răspund de sala de lectură să organizeze pentru tineret câteva expoziții de cărți, etc.

Iată încă un exemplu. Cercetînd indicatorul *Impresii ale oamenilor sovietici*, am hotărît să lărgim cu ajutorul acestuia cunoștințele noastre despre diferite țări iubitoare de pace și să trecem în felul acesta la o popularizare mai activă a cărților care dezvoltă această temă. Fiecare participant la seminar a primit sarcina să pregătească o expunere bibliografică asupra cărților care prezintă una din aceste țări. Expunerile ne-au fost de mare folos.

Cunoașterea materialelor bibliografice a avut o influență pozitivă asupra popularizării celor mai bune cărți și totodată ne-a dat posibilitatea să difuzăm cunoștințele bibliografice în rândurile cititorilor. Cum am procedat?

În primul rînd am început cu organizarea unor expoziții permanente a indicatoarelor de recomandare. Astfel, la secția de îndrumare bibliografică am aranjat o vitrină a noilor indicatoare pe diverse domenii, iar la secția de împrumut și în sălile de lectură au fost organizate lingă masa de împrumut expoziții *Cărți despre cărți*. Fără să-și părăsească locul de muncă, bibliotecarii întretin convorbiri despre rolul bibliografiei în sistematizarea lecturii cititorilor, fac caracterizări asupra materialelor expuse și atrag atenția asupra adnotărilor.

În urma acestor acțiuni, bibliografia a început să fie din ce în ce mai folosită și cerută. Indicatorul *Tineretul sovietic despre prietenie și tovarășie* se bucură de o largă popularitate în rândurile tineretului. Propagandiștii și agitatorii împrumută cu plăcere listele de recomandare cu tema *În ajutorul celor care studiază materialele celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S.*

Tot cu ajutorul indicatoarelor, organizăm expoziții de cărți pe teme actuale ca de pildă: *Industria grea, baza puterii economice a Statului Sovietic, Energia atomică și folosirea ei în scopuri pașnice, Succesele Republicii Populare Chineze*. În ultimul timp, întocmim deseori în afara fișierelor generale privind articolele din ziare și reviste, fișiere tematice închinatelor celor mai importante evenimente politice și economice din țară. Aceste fișiere completează cu succes expozițiile de cărți.

Succesul muncii bibliotecarului depinde, după cum se știe, într-o mare măsură, de cunoștințele sale atunci cînd recomandă cărți pentru împrumut, cum completează cu noutăți fișierele auxiliare și expozițiile de cărți. Orientîndu-se după cerințele impuse de viață, tovarășii de la secția de împrumut aleg cu ajutorul indicatoarelor de

recomandare, cărțile cele mai actuale care oglindesc lupta noastră neobosită pentru pace, succesele construcției comuniste în U.R.S.S., dezvoltarea lagărului socialist.

În afara fișierelor auxiliare, la secția de împrumut au fost aranjate și rafturi pentru popularizarea ultimelor cărți intrate în bibliotecă. Cărțile sînt așezate în așa fel încît să atragă atenția cititorului. Dar întrucît rafturile nu sînt totdeauna încăpătoare pentru expunerea tuturor cărților, sînt folosite indicatoarele bibliografice. Aci pot fi văzute liste de recomandare ca *Politica externă a U.R.S.S. — politică de pace, Ce să citim despre politica externă a U.R.S.S., Țările de democrație populară din Europa în drum spre socialism, Despre educația comunistă a copiilor și altele.*

Nu totdeauna cititorul se arată interesat de materialele bibliografice. Iată de ce, bibliotecarii noștri auzind cererea obișnuită „dați-mi ceva interesant”, propun cititorului să-și aleagă el însuși o carte, folosind indicatorul de recomandare.

În satisfacerea cerințelor tematice, de mare folos sînt materialele bibliografice. Să dăm un exemplu. Lăcătușul B. Lolitey s-a adresat bibliotecarului, rugîndu-l să-și aleagă cărți în legătură cu tema *Folosirea energiei atomice în scopuri pașnice*. Bibliotecarul i-a întocmit o listă de recomandare, cuprinzînd cărțile cele mai potrivite în legătură cu această problemă. În prezent, cititorul cere el însuși materiale bibliografice.

Pentru mulți cititori cartea social-politică a devenit o necesitate. De aceea ei consultă cu interes planurile de lectură întocmite de personalul bibliotecii ca, de pildă despre *Țările de democrație populară, Lupta pentru pace, Privind harta lumii, Educația comunistă și altele*. Pentru întocmirea unor asemenea planuri folosim articolele bibliografice tipărite în revista „Bibliotekar”. Un ajutor deosebit de prețios ne dau planurile de lectură editate de Biblioteca de Stat „V. I. Lenin”.

O grijă deosebită o acordă tovarășii din secția de împrumut propagandiștilor, celor încadrați în învățămîntul de partid precum și studenților. Aceștia sînt informați în mod regulat, prin poștă și telefon, asupra noilor indicatoare. În același timp noi căutăm să popularizăm materialele bibliografice și în rîndurile întregii mase de cititori. De aceea, organizăm săptămînal expuneri asupra ultimelor cărți și a ultimelor materiale bibliografice. La intrarea în bibliotecă este afixat următorul anunț: „Tovarăși cititori. Săptămînal, vineri la ora 6 după-amaiază au loc, la secția de împrumut, expuneri asupra cărților, revistelor și materialelor bibliografice din diferite domenii. Participați la expunerile noastre. Ele vă vor ajuta la alegerea cărții nece-

sare, la cunoașterea lipsurilor din lectura dvs. La cererea dvs. biblioteca poate organiza expuneri asupra temelor care vă interesează”.

Expunerile asupra indicatoarelor bibliografice se țin în fața diferitelor grupuri de cititori, luîndu-se în considerație cerințele lor. Astfel, pentru tineret, bibliotecarul a ales următoarele materiale: *Sentimentul de prietenie și de camaraderie la tînărul sovietic, Tineri eroi ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei, Ce să ții, Tehnica pentru toți și altele*. La început el s-a adresat celor prezenți, spunînd următoarele: „Fiecare om cult trebuie să știe să-și aleagă o carte. Mulți dintre voi stau probabil pe gînduri cînd vor să citească ceva în legătură cu o anumită problemă. Materialele bibliografice vă vor ajuta în această privință”. Bibliotecarul a arătat apoi tinerilor cum pot fi folosite indicatoarele respective.

În scopul popularizării listelor de recomandare și a cunoașterii în ce măsură sînt ele bine alcătuite, ce ajutor aduc cititorilor, care anume materiale bibliografice sînt mai necesare, a fost organizată consfătuirea pe tema: *Bibliografia, sfătuirul cititorului în alegerea cărților*.

Consfătuirea a fost temeinic pregătită. Bibliotecarii au alcătuit o evidență a tuturor cititorilor care folosesc materiale bibliografice: oameni de știință, profesori, propagandiști și agitatori, elevi, cei ce urmează studiul individual, etc. Aceștia au fost rugați să vorbească despre experiența lor în folosirea materialelor bibliografice, împărțînd-o diferitelor categorii de cititori.

Doi așe popularizau: unul consfătuirea și cele mai bune indicatoare, celălalt, fișierele care se aflau la secția de împrumut și în sala de lectură.

Cititorii au acordat o atenție deosebită expoziției de cărți. În centrul expoziției, pe un panou, se putea citi: În fața fiecărui om care se ocupă în mod sistematic de ridicarea nivelului său cultural se ridică o problemă foarte importantă „Ce să citească”. Un ajutor deosebit în alegerea cărților îl dau materialele bibliografice. Ele indică cărțile noi pe diferite probleme și caracterizează cele mai bune cărți. La expoziție a fost expusă recenzia lui V. I. Lenin asupra lucrării lui N. A. Rubakin *Printre cărți*, operele lui Sopikov, tipăriturile Camerei Unionale a Cărții, indicatoare de recomandare, planuri de lectură, discuții despre cărți.

Cu mult înainte de consfătuire au fost organizate expuneri asupra unor materiale bibliografice. Una din expuneri a avut loc la școala nr. 20. Cu acest prilej au fost prezentate elevilor clasei a 10-a indicatoarele bibliografice cuprinzînd cărți de literatură și istorie prevăzute în planul de învățămînt (*Literatura sovietică, Scriitorii ruși*

din veacul al XVIII-lea, Scriitorii ruși din prima jumătate a veacului al XIX-lea, Decembristii, indicatoare de recomandare închinată vieții și operei lui M. Gorki, V. Maiakovski, A. Fadeev). Expunerea a durat două ore. Elevii și elevele au pus bibliografului multe întrebări în legătură cu cărțile necesare pentru pregătirea lor în vederea examenelor și a examenului de maturitate.

Constătuirea a avut loc în sala de lectură. Printre participanți puteau fi văzuți oameni de știință, profesori, colaboratori ai Institutului pedagogic, din partea școlii tehnice de bibliotecari, studenți și elevi de la școlile medii.

În cuvântul introductiv, P. Suponițki, de la biblioteca universitară din Saratov, a vorbit despre importanța bibliografiei și a caracterizat cele mai interesante materiale bibliografice editate de marile biblioteci. E. Mendel, candidat în științe filologice, care studiază în prezent opera scriitorului Vili Bredel, a povestit cum i-a ajutat bibliografia să identifice multe materiale valoroase. Apoi, a vorbit despre câteva indicații literare.

Z. Pankova, profesoară de științe naturale, a arătat cu exemple concrete cât de mult i-au folosit indicatoarele ce cuprind cărți ateiste și științifice precum și bibliografia din revistele „Știința și viața”.

Despre folosirea bibliografiei pentru pregătirea lecțiilor și a referatelor despre literatură a vorbit prof. E. Sneider.

Propagandistul A. Gherasimov a arătat rolul bibliografiei de recomandare în economisirea timpului și muncii de alegere a cărților. Studenta L. Sergheeva a vorbit despre indicatoarele închinată educației comuniste a tineretului.

În încheiere a fost prezentată o expunere asupra materialelor bibliografice cuprinse în expoziție.

În prezent, s-a îmbunătățit mult munca de popularizare a materialelor bibliografice. Cititorii se folosesc de expozițiile organizate, precum și de sertarul cu indicatoare care se află pe masa de împrumut.

Experiența noastră modestă este numai un început. Pe viitor vom intensifica activitatea noastră de popularizare a cunoștințelor bibliografice printre cititori.

(Din „Bibliotekar, Nr. 5 1958.)

Ș T I R I

Ministerul Culturii din R.S.F.S.R. a adresat Ministerelor Culturii ale Republicilor Autonome și responsabililor secțiilor culturale regionale și ținutale o scrisoare, în care arată cum vor fi elaborate planurile tematice și materialele metodice ale seminariilor raionale cu lucrătorii instituțiilor culturale de la sate.

În scrisoare se arată că seminariile raionale au devenit o formă importantă de ridicare a nivelului ideologic-cultural și a calificării cadrelor și un mijloc eficace de îndrumare a instituțiilor cultural-educative.

Seminariile raionale au loc în mod sistematic, lecțiile fiind ținute de activiști de partid, de propagandiști și oameni cu munci de răspundere, de multe ori chiar la cluburile și bibliotecile frunțase.

Până acum, planurile și tematica seminariilor, precum și alte materiale, erau elaborate la centru, din care cauză nu puteau fi luate în considerație specificul și situația economică a fiecărui raion. Tematica unică și generală pentru toate bibliotecile limitau de asemenea inițiativa organelor locale culturale, care de multe ori nu îndreptau atenția lucrătorilor instituțiilor culturale de la sate asupra sarcinilor concrete în raionul respectiv.

De aceea, Ministerul Culturii din R.S.F.S.R. a hotărât să nu se mai întocmească tematici unice pentru toate seminariile, această sarcină fiind predată Ministerelor Culturii ale Republicilor Unionale și secțiilor culturale regionale și ținutale. Ele vor hotărî datele și durata seminariilor, pornind de la condițiile locale, luându-se în considerație că seminariile trebuie ținute în mod regulat și la o dată stabilită pentru fiecare raion.

Ministerul propune de asemenea acestor organe să editeze buletine informative care să oglindească cele mai interesante seminarii, să critice cele slabe, să recomande o tematică și metoda organizării seminariilor.

De asemenea, Cabinetul științific-metodic pentru biblioteconomie și bibliografie al Bibliotecii „V. I. Lenin” va oglinde în materialele lui experiența seminariilor și va da consultații în diferite probleme importante și actuale.

POEZIA PĂCII *

G. VINICIU

Nu există o cauză care să fi fost imbrățișată cu mai multă căldură de poezii din lumea întreagă, decît cauza păcii. Aspirațiile tuturor popoarelor și lupta lor din ce în ce mai hotărîtă în apărarea păcii au fost cîntate în toate graiurile pămîntului, pe toate meridianele și continentele.

Întreaga poezie sovietică este un imn adus păcii și libertății. De pe pozițiile ideologice cele mai înaintate, poezii sovietici, urmînd tradiția marelui Maiakovski, pun în centrul creației lor lupta pentru un viitor luminos, care trebuie să vină pentru popoarele sovietice ca și pentru întreaga lume muncitoare. Pacea ca bun al întregii omeniri muncitoare, trebuie apărată prin unirea tuturor oamenilor cinstiți, acesta este sensul înalt al poeziei sovietice închinată luptei pentru pace.

„Din nou, pămîntu-n singe și în foc
Noi nu vrem ca războiul să-l inece.
De ne vom strînge toții la un loc
Vom fac zid și moartea nu va trece“.

Și poetul Alexandr Bezimenski, în al său **Cîntec al partizanilor păcii** revine la ideea măreață a unirii în lupta comună:

„La luptă pentru pace s-a sculat,
Pe-ntræg pămîntul, lumea muncitoare“.

Șirul poeziilor sovietici care cîntă pacea e foarte mare pentru că mereu apar tot alte talente, și pentru că acest cîntec izbucnește cu o forță extraordinară din sentimentele poporului. Poeți ca N. Tiho-nov, Vera Inber, Isakovski, Surkov, Tvar-

dovski, Scipaciov, Dolmatovski, Simonov, Gribaciov, M. Riiski, A. Malișko, Ian Kupala, Gr. Leonidze, etc., etc. cîntînd omul sovietic și cuceririle sale, întrezărirînd imaginea măreață a comunismului către care se îndreaptă cu pași giganți Uniunea Sovietică, leagă toate aceste cuceriri ale Marelui Octombrie de lupta pentru pace. Pîn-țerea sovietică s-a născut cu cuvîntul pace pe buze. Poeții au preluat acest cuvînt minunat și au făcut din el una dintre cele mai scumpe lozinci, nu numai ale lor, ci a omenirii întregi.

În apărarea păcii s-a ridicat glasul fierbinte al lui Nicola Vapțarov, poetul muncitor și neînfricatul luptător al poporului bulgar, împușcat de fasciști în 1942 pentru activitatea sa împotriva cotropitorilor.

În apărarea păcii cheamă poetul chilian Pablo Neruda, adresîndu-se nu numai popoarelor din America Latină, ci tuturor oamenilor cinstiți. Un cîntec al păcii și al libertății este întreaga creație a poetului turc Nazim Hikmet, cel care a petrecut mai mult de șaisprezece ani în temniță pentru „crima“ de a fi cerut un trai mai omenos pentru poporul său. De pacea lumii își simte legată soarta și Paul Eluard, unul dintre cei mai mari poeți ai vremii noastre, scriitor, cetățean, creator de frumuseți și prieten al oamenilor de pretutîndeni. Pătimașă sa chemare la lupta pentru pace e legată încă de ororile primului război mondial, pe care l-a străbătut în noroiul înghețat al tranșeelelor și șanțurilor pline cu apă. Alături de acești luptători cu arma cuvîntului este și Vitezslav Nezval, cel atît de apropiat prin întreaga sa creație de popor, fiu al Ceho-

*) Prezentul material este destinat să ajute bibliotecarilor la organizarea unei seri literare consacrată luptei pentru pace.

slovaciei, pe care o cinstește cu numele său cunoscut în întreaga lume. Pe câte buze n-a răsunat, câte inimi n-a făcut să tresară, câți ochi n-a ajutat să vadă adevărul, al său Cîntec al păcii închinat „Luptătorilor pentru pace“.

„Pentru ca omul să aibă viață-ndelungată, belșug ciobanii ca să strîngă din mulsoare, și iazurile să nu sece de dogoare în bietul meu sătuc și-n lumea toată, pacea o cînt“.

spune poetul, arătînd apoi cite bucurii, cită fericire are omenirea de apărăt.

„Pentru ograda colectivei de la țară, unde, fără moșieri, sudălmi și bice, strîng oamenii tot aurul din spice în zecile și sutele de care — pacea o cînt“.

Pentru toți muncitorii, din fabrici, de pe ogoare, din laboratoare și instituții, pentru toate visele oamenilor, din cele mai mari și mai animate metropole ale lumii pînă în neștiute colibe din cele cinci continente, pentru toate suferințele trecute și pentru minunile viitorului ce stau gata a se descoperi omenirii, glasul poetului se ridică înflăcărat pentru pace.

„Să urle dar Wall Street-ul cit poștește mîrșavele-i cuvinte-n difuzoare, arșița lor n-ajungă pe ogoare l de strajă, hotărît și bărbătește, pacea o cînt“.

Cu acest final Cîntecul păcii al lui Vitezslav Nezval capătă un nou conținut, acela al necesității luptei pentru apărarea acestui bun neprețuit care este pacea. Pentru demascarea celor ce doresc să aducă în lume iar dezastre și măceluri se alătură în frontul larg al poezilor patrioți și lira cu accente grave a poetului Carlos Augusto, León, fiu al Venezuelei.

Evocînd privescîntea de groază a „Morții H“ despre care vorbesc cu atîta plăcere degenerații războinici, adepții ai bombeii atomice, poetul remarcă :

„câci Moartea H aleargă-n lanț,
puhoi ce crește din adaos,
și trece de la pom la prunc,
și trece de la om la haos“

Acestei morți îngrozitoare prin proporțiile ei, el îi opune „viața populară“ forța popoarelor de a se împotrivi uneltirilor din lumea banului și afacerilor murdare :

„Sintem popoarele și Omul :
văpaia vieții veșnic arde
Sculați, voi făclieri ai vieții
să nimicim această Moarte“.

Alături de toți aceștia, poezii din țara noastră sînt și ei soldați într-un front larg, sînt glasuri într-un cor minunat prin care se exprimă viața popoarelor. Nu există poet al patriei noastre, cu o activitate publicistică mai dezvoltată, să nu-și fi închinat o bună parte — cea mai bună parte, cea mai plină de căldură și mai vibrantă parte a creației sale — dupei pentru pace. Pentru popoarele care s-au eliberat de exploatare, pentru lagărul socialismului, pacea este condiția esențială de prosperitate și fericire. Lupta pentru pace nu este, pentru aceste țări, o etapă sau o lozincă trecătoare. Ea izvorăște din o necesitate din însăși orînduirea socială existentă în aceste țări. Acolo unde exploatarea au fost alungați, acolo unde puterea aparține poporului, care-și construiește prin muncă dirză o viață nouă, luminoasă pentru toți oamenii cinstiți și muncitori, nu există profituri de pe urma războiului. Un popor liber nu tinde la asuprirea altor popoare. Și pentru țara noastră, ca și pentru toate țările care au pornit pe calea largă și luminoasă arătată de Uniunea Sovietică, a construirii socialismului, pacea înseamnă un bun neprețuit care trebuie apărăt cu toate puterile. Acestor sentimente le dau glas într-o formă artistică poezii înrolați conștient și cu toate forțele în marele front al păcii. Pentru Mihai Beniuc pacea este „pasărea albastră“ a fericirii. Întru apărarea ei, poetul se

simte tînăr, deși anii i-au înzăpezit tîmplele
și trupul cere dreptul odihnei:

„Ne place, da! Nespus de mult ne place
Al vremii noi nestăvilit avînt.
De aceea, vezi, luptăm noi pentru pace
Și pentru fericire pe pămînt.
La tîmple mi s-a strîns părul cărunț
Ca sarea din adîncul ocnei scoasă,
Dar tînăr sînt, același încă sînt,
Să-mbătrînesc viața nu mă lasă.”

Această pace, de care astăzi ne bucurăm
cu toții, deoarece conține în ea siguranța
unei vieți libere, îmbelșugate, fericite,
pentru toți cei ce muncesc, a fost cîști-
gată prin grele jertfe. Riuri de sînge au
curs, mări de lacrimi s-au vărsat, munți
de trupuri au fost sfîrtecate și îngropate
pînă cînd fiara fascistă a fost doborîtă
și pacea recucerită. Imbold al acestei lupte
va rămîne pe veci eroicul oraș Stalingrad,
unde ostașii sovietici și întregul popor al
țării socialismului biruitor a scris una din
cele mai mărețe izbînzii asupra armîilor
întunecate ale fascistilor:

Stalingrad! Stalingrad!
În miezul pămîntului tău
S-a scris cu foc și cu sînge
Victoria păcii.

Despre mișelescul război antisovietic,
pornit de Hitler, ajutat de Antonescu și
clica lui vorbește și poetul Mihu Drago-
mir în largul său poem intitulat **Războiul**.
Este o caldă pledoarie pentru pace acest
poem, în care sînt demascați asupritorii
poporului, politicienii burgezi de toate
nuanțele, slugi supuse ale capitalismului,
în care e urmărită creșterea conștiinței
populare și a împotrivirii față de politica
trădătoare de patrie a militarișilor ajuși
la cirna țării. Descriind calvarul gene-
rației sale, ca și al atîtor alte generații
mai vechi, mințită în școli, jefuită de tine-
rețe, trimisă la moarte pentru o cauză
străină ei, pentru a înzeci avutul unor

profitori nesățioși, Mihu Dragomir face
rechizitoriul unei întregi orînduiri sociale
nedrepte, pe care poporul o condamnă
de mult și a sfărîmat-o cu bucurie. Poetul
nu condamnă orice război. El știe că ațta
vreme cît există asuprire și exploatare,
există și războaie drepte, războaie de eli-
berare. De aceea, finalul poemului său e
unul optimist, aidoma vieții, care nu a
putut să renască în pace și în liniște
decît atunci cînd fascistii au fost înfrinți
și zdrobiți. Au fost zdrobiți de ura și
puterea popoarelor sovietice, dar omenirea
nu va uita niciodată ororile și zilele de groa-
ză pe care le-a trăit atunci cînd aproape
întreaga Europă gema sub călcîiul cizmei
fasciste. Fumul cuptoarelor de la Ausch-
witz și Maidanek, mirosul de carne arsă
și de cadavre intrat în putrefacție, mili-
oanele de victime ale gropilor comune, vor
rămîne neșterse în amintirea generațiilor
viitoare. Cum va putea omenirea uita vre-
oală tragedia satului Lidice din Ceho-
slovacia, ras cu tunurile de pe fața pămî-
ntului de către fasciști, pentru că nu a primit
cu cîntec și flori, ci cu gloanțe pe mișel-
nii ocupanți? Pentru poetul Eugen Jebe-
leanu, Lidice reprezintă însăși simbolul
luptei pentru pace:

Goneam spre Lidice, cînd, fără veste,
mașina străbătu șoseaua, peste
zăpezile zburătăcite-n stol,
trecu pe cîmp, făcu un larg ocol
Și se opri. „Ce e?” — Am prins să-ntreb.
„Ce căutăm aici pe cîmpul sterp?”
(Spre Lidice mergeam) „De ce-am oprit?”
„Spre călăuz priveam nedumerit.
— „Aicea e!” — răspunde: Fără rost
priveam în jur. „Și Lidice?”

— „A fost...”

...L-a ras din temelie Hitler. Satul
aici 'a fost, de-a lungul și de-a latul.”
Privirăm pînă-n zare amîndoi:
țesea ninsoarea, harnic, pinze noi.
Pustietate. Corbi. Pomi arși. Și vîntul.
Sub noi un sat întreg și-avea mormîntul.

Cruzimea și lipsa de omenie a fascistilor
a fost egalată doar de organizatorii

catastrofelor de la Hiroșima și Nagasaki. Cînd Japonia militaristă era învinsă de armatele sovietice și fugărită din țările continentale cotoprite, cînd diviziile blindate sovietice înaintau cu o viteză nemăvăzută în istoria războaielor, cînd îndelungii ani de restricții aduseseră poporul japonez la marginea răbdării, au fost aruncate cele două bombe cumplite asupra unor orașe, fără apărare și fără importanță militară. A fost un act care nu poate fi asemănat decît cu lagărele morții, cu gropile comune, cu distrugerea în masă preconizată de fasciști. În cîteva clipe, sute de mii de morți și răniți. În cîteva clipe moartea înstăpînită peste niște ținuturi înfloritoare. Dar cele cîteva clipe s-au prefăcut apoi în ani de suferință. Din aer, din apă, din cer și din pămînt, din mărul cules de pe ram și din laptele mamei, de peste tot, omul și pruncul, pasărea și orice vietate, a cules moartea. O moarte înceată, chinuitoare, groaznică, ce nu poate fi oprită cu nimic: moartea atomică. Astfel, cea mai mare descoperire a secolului nostru și poate a timpurilor pînă acum, a fost arătată oamenilor prin tot ce poate avea mai urît și mai antiuman. De aceea strigătul aceluiași poet, pentru a opri mîna criminală care pregătește noi măceluri atomice, a găsit un ecou atît de larg în sufletele tuturor cititorilor din țara noastră. Poemul **Surisul Hiroșimei** deși nu a fost încă publicat în întregime, e simțit de fiecare om al muncii ca o expresie a celor mai fierbinți năzuințe ale sale.

Întrebuințarea energiei atomice în scopuri pașnice deschide nebănuite căi de dezvoltare științei și progresului. Uniunea Sovietică a arătat prin construirea centralilor atomice, a spărgătorului de gheață atomic și a diferitelor mașini și agregate pe bază de energie atomică, dorința ei nestrămutată de a pune orice nouă descoperire în slujba omului. Cîntînd atomul,

Mihu Dragomir îndepărtează cu oroare imaginea dezastrelor atomice pe care le visează și le pregătesc așitătorii la război și cheamă imaginea atomului constructor :

„atomul va-ncălzi la polii veștezi,
va trece ploii pe cîmpuri incolțite,
mișca-va trenuri și vapoare rezezi,
va năvăli prin țevile-nroșite...

Și răcnetul neputincios, războinic,
va fi pierit în noaptea prăbușită.
O, vino-n lume, viitor atomic,
pe calea noastră-n pace înșorită !”

Calea înșorită pe care o recunoaște poetul este calea construirii socialismului. În Republica Populară Romînă, odată cu dispariția exploatării a dispărut și asupra națională. Așitarea șovină, discriminarea rasistă, sînt delictede pedepsite de lege. Așitătorii nu mai pot învrăjbi pe romîni cu unguri, germanii, sașii, sîrbii, ucrainenii, sau cu celelalte naționalități cu care locuim împreună. De aceea în frontul larg al poezilor luptători pentru pacea țării și a lumii se aliază deopotrivă cu poezii romîni și cei maghiari, germani, sîrbi, etc. trăitori în granițele statului nostru. Horvath Imre, poet maghiar din R.P.R., vechi luptător antifascist și militant pentru pace, arătînd că azi :

Avem o mare patrie
Și-avem de toate-n ea.

unește aceste biruințe ale poporului cu nevoia păcii, cu dorința de a munci în liniște, alături de toate celelalte popoare ale lumii :

Strigăm pe-ntr-un pămîntul :
„Vrem pace nu război !”
Cu noi sînt azi hindușii
Și negrii sînt cu noi
Și toți — toți asuprații !

Ne cresc puteri de cremeni
Cu noi este dreptatea
Și timpul — de asemeni.
Muncind, am învățat
Pe pace — preț a pune:
Temeiul păcii noastre
E marea Uniune!

Pentru acest poet luptător, căruia cei peste cincizeci de ani de viață i-au călit și inzecit forțele, fiecare zi trebuie să fie dată nobilei cauze a păcii:

„Am, că tovarăș, o-ntrebare:
bun ești de pază? treaz ești oare?
In zilnica-ți activitate,
răspunde-mi: faci tot ce se poate
să aperi pacea, să-i fii scut?
Azi, bunăoară, ce-ai făcut?
Luptat-ai pentru ea prin faptă?
Căci nu-i un fruct care așteaptă!

Lupta pentru pace înseamnă prietenie tot mai strinsă între toți oamenii cinstiți de pe pământ, înseamnă unirea tuturor celor ce urăsc războiul. Chemarea la cunoaștere, la unire, este caracteristică pentru poezia noastră nouă. Adresându-se popoarelor, poezii se adresează și creatorilor de valori materiale și morale mai cunoscute, ca exponenți ai acestor popoare. Astfel, multe poezii sînt închinare marilor savanți care își pun descoperirile lor în slujba păcii, oamenilor politici progresiști, scriitorii, pictorii, etc. Un asemenea luptător cunoscut și iubit este Paul Robeson, cântărețul negru american, căruia poetul german din R.P.R. Alfred Margul Sperber îi închină una din poeziile sale.

In frontul păcii, glasul tău adună
Pe cei ce vor o viață plină și mai bună
Și frontu-acesta tot mai mult se-ntinde
Și peste mări și țări, tot mai departe,
Pămîntu-n întregime îl cuprinde,
Neliniștit și veșnic, căci pacea n-are

moarte!

Apeluri calde, vibrante, către toți oamenii lumii, dar mai ales către cetățeanul american de rînd, către acel om înșelat și mințit, jefuit și schilodit sufletește, care formează carnea de tun a imperialiștilor, lansează și poeta Maria Banuș chemarea ei. In multe limbi a fost tradus poemul ei atît de pătîmaș, intitulat **Ție-ți vorbesc Americă**, deoarece exprimă în imagini de o forță deosebită sentimentele tuturor mamelor ce nu vor să-și vadă copiii trimiși să moară pentru poita și profitul capitaliștilor.

O, mamă, mamă,
O, Americă simplă!
Minciuna s-a ncolăcit in jurul tău
Și tu nu o simți.

Această minciună se revarsă ca un potop nimitor asupra conștiinței omului de rînd american asupra „Americii simple“ cum o numește poeta. Toată vorbăria patriotardă despre salvarea lumii, despre „primejdia comunistă“ despre „apărarea dreptului“ popoarelor mici, despre libertate și fericeire, toată propaganda deșănțată despre modul de viață american, toată spoiala umanistă despre planuri de reconstrucție a lumii și ajutor țărilor înapoiate, toate acestea tind să întunece conștiința americanului simplu. Acest vâl al minciunii criminale îl dă la o parte poeta și caută calea către inima omului din popor. Cu el stă de vorbă, pe dinsul îl cheamă să pună umărul pentru a stăvili pe ațîțătorii la război. Treapta aceasta a demascării ațîțătorilor la război este una superioară în poezia modernă. De la simpla condamnare a războiului, a crimelor și nenorocirilor care-l însoțesc în mod inevitabil, ajutați de știința marxist-leninistă și de întregul mers al evenimentelor, poezii din țara noastră, ca și cei din lumea întreagă

evidență și organizare a fondului de publicații, o constituie și mutarea bibliotecilor dintr-o localitate într-alta. Acesta este cazul bibliotecii raionale Snagov (Periș), mutată, când de la Săftica la Periș, când de la Periș la Săftica. De asemenea, biblioteca centrală raională Drăgănești-Vlașca, fiind mutată din Crevedia, a lăsat cititorilor din această comună 1050 volume, care pînă acum n-au fost recuperate.

Cît privește păstrarea documentelor care privesc evidența fondului de publicații și a celorlalte bunuri ale bibliotecii, se constată și aici unele deficiențe. Instrucțiunile referitor la păstrarea, securitatea și igiena fondurilor de publicații, precizează că bibliotecile sînt obligate să țină două evidențe: una primară, în registrul de mișcare a publicațiilor și evidența individuală, în registrul inventar. Cu toate acestea, mai există biblioteci raionale fără registrul de mișcare, ca de pildă biblioteca raională Zimnicea. Registrul de mișcare nu au nici biblioteca sătească Gîrbani, raionul Urziceni și biblioteca Grivița, raionul Slobozia. Alte biblioteci, deși au și folosesc registrul de mișcare a fondului de publicații, fac operațiile în mod defectuos, neexistînd o concordanță între registrul de mișcare și registrul inventar. Neajunsul provine și de la nepriceperea celor care operează în aceste scripte, fapt constatat la bibliotecile raionale Oltenița, Snagov (Periș), Slobozia, biblioteca sătească Dornăreni, raionul Lehliu.

Cu privire la scoaterea din inventarul bibliotecii a cărților uzate sau deteriorate s-a constatat încălcarea de către unele biblioteci a instrucțiunilor respective care prevăd întocmirea de forme în vederea scăzămîntului efectuat. Nu s-a ținut seama de faptul că publicațiile uzate trebuie eliminate numai cu aprobarea organelor locale.

De asemenea, s-a constatat că listele de cărți intrate în bibliotecă, borderourile cu care au fost primite, precum și procesele verbale de primire și scoatere a cărților din registrul inventar, nu se păstrează în dosare separate; facturile de procurare a cărților (originalele) și copiile după specificații nu se predau contabilității instituției de care de-

pinde biblioteca, lipsind gestiunea de acte justificative. Desigur că o mare vină în această privință revine și contabilităților secțiunilor de învățămînt și cultură, care se mulțumesc numai să facă plata, fără să ceară bibliotecarilor acte justificative.

Biblioteca Așezămîntului cultural „N. Bălcescu” devenind de la 1 aprilie 1957 bibliotecă regională, s-a ocupat de îndrumarea și controlul bibliotecilor din regiunea București în legătură cu organizarea și evidența fondului de publicații al bibliotecilor de masă, ținînd cont de faptul că printr-o evidență clară se asigură păstrarea fondului de publicații, o planificare judicioasă a lucrului în bibliotecă, precum și întocmirea unor bune dări de seamă, biblioteca centrală regională „N. Bălcescu” a luat o serie de măsuri corespunzătoare, menite să ducă la lichidarea lipsurilor în acest domeniu de activitate bibliotecară.

Prin secțiunea de învățămînt și cultură a regiunii București s-a trimis tuturor secțiunilor de învățămînt și cultură raionale o circulară prin care li s-au făcut cunoscute ce documente trebuie să aibă fiecare bibliotecă, pentru organizarea și urmărirea regulată a evidenței fondului de publicații, cum trebuie legalizate aceste documente și cum să le folosească. Prin aceeași circulară s-a cerut secțiunilor de învățămînt și cultură, ca prin inspectorii culturali, să intensifice controlul evidenței fondului de publicații în biblioteci.

Un început de remediere în problema mobilierului necesar, a pornit din partea bibliotecii regionale care a dotat cîteva biblioteci sătești cu rafturi confecționate din mijloace procurate de organele regionale. Totodată a făcut intervenții pe lingă secțiunile de învățămînt și cultură pentru procurarea de rafturi cu mijloace locale. În urma unor astfel de intervenții, secțiunea de învățămînt și cultură a raionului Videle a reușit să confecționeze pentru biblioteca regională, 30 m de rafturi. Tot prin resurse locale s-au procurat rafturi și pentru biblioteca raionului Titu. În vederea curmării fluctuației cadrelor din biblioteci ca și a obiceiului de a muta bibliotecile dintr-o localitate într-alta,

s-au luat măsuri prin secțiunea de învățămînt și cultură regională de a se interzice orice încadrare în munca cu cartea, fără ca cei propuși să obțină în prealabil avizul bibliotecii raionale pentru bibliotecile satești, și cel al bibliotecii regionale pentru bibliotecile raionale. Pentru asigurarea cu materialul tehnic necesar ținerii evidenței fondului de publicații, s-au trimis bibliotecilor din regiunea București, prin C.L.D.C. regional, toate imprimatele de care au nevoie. În scopul punerii la punct a tuturor actelor privind fondul de publicații, precum și a celorlalte bunuri materiale și culturale, s-a dispus ca toate bibliotecile din regiunea București să întocmească dosare separate pentru bunurile bibliotecii, pe categorii.

Cu ocazia seminariilor raionale și regionale și a consfăturii ținută cu toți bibliotecarii din regiunea București la 29 aprilie a. e., printre alte probleme s-a dezbătut și cea a evidenței fondului de publicații, luîndu-se în serie de măsuri pentru remedierea lipsurilor constatate.

Bibliotecarii care au avut lipsuri în munca cu cartea au fost înlăturați. Astfel a fost scoasă din muncă tov. Paraschiv Eufrosina de la biblioteca regională Snagov (Periș) și Costache Janeta de la biblioteca centrală raională Drăgănești-Vlașca. Aceste măsuri au avut ca urmare că multe biblioteci din regiunea noastră au reușit să aibă o evidență clară și la zi. Menționăm bibliotecile raionale Giurgiu, Roșiori, Turnu Măgurele, Călărași; biblioteci satești ca: Putineiu, raionul Giurgiu, Dragalina, raionul Călărași, Peretu, raionul Roșiori, etc.

Din controlul efectuat de către biblioteca regională în trimestrul II s-a constatat că și alte lipsuri semnalate mai sus au fost lichidate.

Lichidarea completă a acestor lipsuri, va putea permite bibliotecii centrale regionale „N. Bălcescu” să se îndrepte în cea mai mare parte asupra muncii de îndrumare metodică a bibliotecilor din regiune, pentru popularizarea cărților și atragerea de noi cititori, pentru obținerea a cît mai frumoase rezultate în munca de răspîndire a culturii la sate,

Pentru ridicarea îndicelui de circulație

MELANIA OSTAP

din colectivul bibliotecii regionale Iași

O condiție principală pentru desfășurarea unei rodnice activități de bibliotecă este asigurarea bogăției și varietății fondului de cărți. Posibilitatea de a satisface cele mai numeroase și mai diferite cereri determină, în mare măsură creșterea numărului de cititori și componența lor variată. De aceea, trebuie acordată cea mai mare atenție aprovizionării cu cărți, avîndu-se în vedere întotdeauna profilul bibliotecii.

Faptul că unele colecturi și biblioteci regionale au transformat această problemă de răspundere într-una comercială, a dus la o lipsă care se resimte și în aceea că aprovizionarea diferitelor categorii de biblioteci s-a făcut după criteriul desconggestionării depozitelor colecturilor sau a altor instituții, ceea ce s-a dovedit a fi în detrimentul activității bibliotecilor.

Vală citeva exemple din regiunea Iași din care reiese că biblioteci cu aceeași activitate rodnică, au diferiți indici de circulație în dependență în special de componența fondurilor de cărți. Dintre acestea menționăm biblioteca satească Zorleni-Bîrlad, una dintre primele biblioteci satești înființate, avînd un fond de 3563 volume. Indicele de circulație a cărților în 1957, a fost 1,03; la biblioteca satească Lespezi-Paşcani, de asemenea bibliotecă veche, frunțașă pe regiune în etapa a treia a concursului interbibliotecar, cu un fond de 4551 volume, indicele de circulație la sfîrșitul acestei etape a fost 1,2; la biblioteca satească Dănești, raionul Vaslui cu un fond de 7022 volume, indicele de circulație în 1957 a fost de 0,5 iar la biblioteca căminului cultural Hîrtoape-Paşcani, cea mai bună bibliotecă de cămin cultural din regiunea Iași cu 1700 volume în 1957, indicele de circulație a fost 1,2.

Spre deosebire de acestea, alte biblioteci cu o activitate la fel de bună, au totuși indici mai ridicați. De pildă, biblioteca satească Lețcani-Iași, înființată în 1956, avea la sfîrși-

tul anului 1957 un fond de 2867 volume, cu indicele de circulație 2,1; biblioteca sătească Roșia-Iași cu 2982 volume, avea la sfârșitul anului 1957 indicele de circulație 2,2.

Din cifrele de mai sus se vede o deosebire destul de mare în ceea ce privește indicele de circulație al primelor biblioteci sătești față de cele nou înființate. Aceasta se datorește faptului că primele au un fond inițial de cărți mai vechi, dintre care multe constituie un balast pentru biblioteci. Ultimele au la bază un stoc inițial de cărți dotat de Ministerul Învățământului și Culturii care cuprinde cărți din toate grupele și din cele mai potrivite satelor. De asemenea, fondul de cărți al acestor biblioteci a crescut printr-o aprovizionare mai atentă.

Că indicele de circulație este crescut în bibliotecile în care aprovizionarea s-a făcut cu chibzuință, păstrându-se o proporție normală între diferitele categorii de cărți, o demonstrează și exemplul bibliotecii regionale Iași. Urmărind pe ani creșterea fondului de cărți se observă și creșterea indicelui de circulație — așa cum este normal să se întâmple. Această bibliotecă înființată în decembrie 1951 cu 5103 volume, a avut la sfârșitul anului 1952 un fond de 9949 publicații, cu indicele de circulație 3,5.

În 1953 numărul volumelor existente în bibliotecă a crescut la 16 428 cu indicele de circulație de 4,2; în 1954 indicele de circulație la un fond de 21 485 volume a fost 4,5.

Pentru a ajunge la situația de a avea un indice real trebuie să se ia măsuri ca din bibliotecă să fie scoase acele fonduri care din diferite motive nu au circulație în bibliotecă respectivă.

Care sînt cărțile care constituie acest balast în biblioteci?

Referindu-ne la bibliotecile de la sate, între cărțile care nu-și au locul aici, cităm: cărți tehnice și științifice de nivel superior — ajunse în aceste biblioteci din întâmplare sau din interesul unui singur cititor. În biblioteca sătească Vlădeni-Iași s-au găsit, de exemplu cărți ca: *Analiza medicamentelor*, *Transplantarea corneei*, *Matrițarea la cald*, ș. a.

Stabilirea numărului de exemplare necesar pentru o bibliotecă este, de asemenea, o chestiune care merită toată atenția. Se constată că dacă pentru moment multe exemplare dintr-un titlu satisfac atât pe bibliotecar cit

și pe cititor, după un timp rămîn nefolosite, influențînd negativ indicele de circulație a cărților.

În momentul de față schimbul inter-bibliotecar vine să remedieze aceste lipsuri, dar aprovizionarea rămîne o problemă care trebuie privită cu toată seriozitatea pentru ca bibliotecile fără prea mult spațiu, și cu fonduri bugetare mici, să poată corespunde scopului lor.

Aprovizionarea cu cărți a bibliotecilor trebuie să se facă cu mult discernămint după specificul bibliotecii, al satului sau raionului respectiv.

Nu trebuie privită în mod mecanic nici problema cărților cu volum mai redus. Pe de o parte trebuie să se evite achiziționarea de broșuri de importanță temporară în prea multe exemplare; dar totodată n-ar trebui să lipsească din nici o bibliotecă broșurile importante care contribuie la lămurirea unor probleme din viața satului, pe înțelesul țărănimii muncitoare. Nu trebuie să lipsească, de exemplu, lucrări ca *Pentru consolidarea și dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii, pentru sporirea producției agricole*, *Expunere făcută la consfățuirea pe țară a țărănilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii* de tov. Gh. Gheorghiu-Dej, *Ce este cooperativa agricolă de producție*, *Lupta partidului pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimia muncitoare și pentru transformarea socialistă a agriculturii*, etc. Aceste broșuri lipsesc uneori nu din vina bibliotecarilor, ci a acelor care fac aprovizionarea. Că există încă deficiențe în această direcție o ilustrează un singur exemplu: la Colectura bibliotecilor Iași, expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Consfățuirea de la Constanța a venit — în prima tranșă — în 50 exemplare, iar numărul bibliotecilor din regiunea Iași trece de 800.

La fel de resimțită este și lipsa din biblioteci a cărților agrotehnice de nivel mediu, de știință popularizată, a cărților pentru copii, a operelor clasice române. În cazul acesta se pune și problema editării sau reeditării acestor cărți în tiraje mari, pentru a da posibilitatea colecturilor — așa cum prevede și Ordinul 105 al Ministerului Culturii din ianuarie 1957 — să satisfacă fără mare întârziere, necesitățile din cuprinsul regiunii respective. Ancheta inițiată de revista „Contemporanul” din martie 1958 sub titlul de *Cartea la sate* a scos în evidență o serie de goluri sau deficiențe în legătură cu

această problemă și a adus totodată soluții pentru remedierea lor.

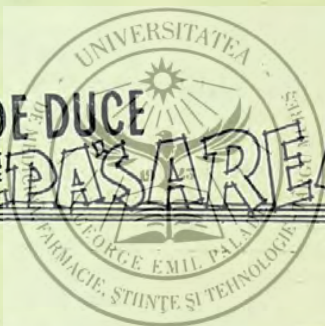
În ceea ce privește aprovizionarea cu literatură beletristică este necesar, în afara altor mijloace de informare să se țină seama și de critica literară. Cartea trebuie să fie un mijloc de educare a tineretului și a oamenilor muncii în spiritul dragostei de muncă, a dragostei față de patria socialistă și față de trecutul glorios de luptă al poporului nostru.

Așa dar, completarea fondurilor bibliotecii ridică probleme din cele mai importante dintre care am amintit doar câteva.

Frământarea acestor probleme și participarea cât mai activă a unui număr cât mai mare de bibliotecari la aceste discuții în paginile revistei „Călăuza bibliotecarului” va duce fără îndoială la găsirea celor mai bune soluții pentru o cit mai judicioasă aprovizionare cu cărți a bibliotecilor, care stă la baza activității noastre cu cititorii.

UNDE DUCE NEPĂȘAREA

Între 11—26 mai a. c., o brigadă a Ministerului Învățământului și Culturii s-a deplasat în regiunea Timișoara pentru a analiza felul în care decurge aprovizionarea cu cărți a bibliotecilor de masă și școlare. Analiza a scos la iveală o serie de aspecte a căror relatare socotim că va sluji tuturor bibliotecilor pentru îmbunătățirea continuă a aprovizionării cu cărți.

Controlul efectuat la biblioteca regională, la bibliotecile raionale din Arad, Caransebeș, Ciacova, Lipova, Lugoj și la numeroase biblioteci sătești și de cămine culturale, a dezvăluit insuficienta preocupare a bibliotecarilor respectivi pentru o justă componență a fondului de cărți, în funcție de necesitățile bibliotecii și de cerințele cititorilor. În cele mai multe locuri există tendința de a aproviziona bibliotecile cu beletristică, neglijând achiziționarea cărților din alte domenii, în special științe sociale și tehnice. Citeva cifre ilustrează grăitor acest lucru.

La biblioteca regională de pildă, în cursul

anului trecut, din totalul de exemplare intrate, numai 9,6% au fost lucrări social-politice, 4,4% lucrări științifice, 5,6% tehnice și 2,1% agrotehnice. Situația nu s-a schimbat nici în primele patru luni ale anului în curs, când din totalul exemplarelor achiziționate, proporția cărților științifice, tehnice și agricole a fost abia de 7%. Aceasta, în ciuda faptului că cititorii bibliotecii solicită tot mai mult lucrări din domeniile arătate mai sus. O dovadă este faptul că pînă în luna mai a.c. s-au difuzat în sala de lectură 4310 lucrări cu caracter științific (38% din totalul

cărților difuzate în sala de lectură) și 2439 lucrări cu caracter tehnic (17,4% din totalul cărților difuzate în sala de lectură).

Cu excepția bibliotecii raionale din Arad,

unde se manifestă o grijă deosebită pentru justa completare a fondului de cărți, situația nu se prezintă mai bine nici la celelalte biblioteci raionale vizitate. Iată câteva cifre:

Biblioteca raională	Cărți intrate în 1957 (în procentaj)					
	Social-politice	Știință	Tehnice	Agrotehnice	Literatură 8+8	Alte
Caransebeș	5,2	1,7	0,8	2,3	86,5	3,5
Lipova	9	1	1	1,7	83	4,3
Lugoj	6	3,4	1,8	2,2	80	6,6

În ceea ce privește bibliotecile sătești, analiza a scos la iveală că și aici se face simțită lipsa cărților social-politice, științifice și agrotehnice. Biblioteca sătească din comuna Marga n-a primit anul acesta nici o carte agrotehnică. Din totalul de cărți achiziționate în 1957 de biblioteca sătească din Recaș, doar 4 sînt cu caracter social-politic. În general, s-a observat la bibliotecile de la sate că proporția cărților social-politice se ridică la 2—3%, rareori la 6% din totalul achizițiilor. Același procentaj s-a remarcat și în privința cărților științifice și agrotehnice. Este evident că lipsa acestor cărți stînjenește mult activitatea bibliotecilor și se pune întrebarea dacă în aceste condiții ele mai pot să-și îndeplinească sarcina de a contribui la educarea tărînii muncitoare și lămurirea ei în problemele transformării socialiste a agriculturii. Trebuie să menționăm că în multe locuri, datorită eforturilor bibliotecarilor, cartea social-politică sau agrotehnică găsește tot mai mulți prieteni în rîndul tărînilor muncitori. La bibliotecile sătești din Pincota (Arad), Sacul (Caransebeș) ș.a., cărțile agrotehnice împrumutate anul trecut au reprezentat 10—15% din totalul cărților eliberate.

Analiza brigăzii Ministerului Învățămîntului și Culturii a relevat și o altă deficiență serioasă în aprovizionarea bibliotecilor din regiunea Timișoara și anume, achiziționarea în prea multe exemplare a unui titlu de carte. Cedînd presiunilor de moment ale cititorilor, se ajunge la irosirea unor însemnate rezerve bănești. Dacă aceste fonduri ar fi judicios folosite, ele ar permite asigurarea unui fond mai variat și mai bogat ca număr de titluri. Pe de altă parte, aprovizionarea peste necesar duce la situația că după o oarecare timp, numeroase exemplare din aceeași carte, rămîn în rafturi, nemaifiind cerute ca la început, ceea ce are o influență negativă

asupra indicelui de circulație. O astfel de situație s-a constatat la biblioteca regională unde lucrări slabe ca *Cezar Dragoman* de Al. Sever sau altele, au fost achiziționate într-un număr prea mare de exemplare față de cerințe și actualmente stau în rafturi, în timp ce cititorii sînt lipsiți de lucrări social-politice, tehnice, științifice. De altfel, orientarea cu totul greșită a bibliotecii regionale în această direcție, la care se adaugă și procurarea într-un număr exagerat de exemplare din același titlu a cărților de import, a făcut ca fondurile ei să fie epuizate înainte de sfîrșitul primului semestru al anului în curs.

În regiunea Timișoara începînd cu biblioteca regională și terminînd cu bibliotecile de cîmîne culturale, există lacune serioase în aprovizionarea cu cărți în limbile minorităților naționale. Neglijarea componenței naționale a populației, a determinat în multe locuri o aprovizionare nerațională. Biblioteca raională Caransebeș, de pildă, dispune de numai 3% cărți în limba germană, număr cu totul insuficient față de procentajul locuitorilor cu limba maternă germană. O aprovizionare defectuoasă se constată și la bibliotecile raionale din Oravița, Ciocova ș.a.

Lasă de dorit și ritmicitatea aprovizionării. Cumpărarea de cărți la intervale neregulate face ca bibliotecile să fie private de unele lucrări care se epuizează rapid, iar cititorii să fie nevoiți să aștepte timp îndelungat pînă ce pot împrumuta cărți noi. Iată câteva exemple. Anul trecut la biblioteca raională Lugoj n-a intrat nici o carte în lunile februarie, mai, iunie și decembrie. Aceeași situație și la biblioteca raională Lipova pentru lunile ianuarie, februarie, iulie și decembrie din anul trecut.

Lipsurile semnalate se datoresc dezinteresului bibliotecarilor și în primul rînd con-

ducerii bibliotecii regionale (director Angela Nichita) care a manifestat nepăsare față de problema atât de importantă a aprovizionării cu cărți, atât a bibliotecii regionale cât și a bibliotecilor din regiune. Ca urmare a acestei atitudini, în deplasările lor pe teren, lucrătorii bibliotecii regionale nu urmăresc problemele aprovizionării. Multe deficiențe își găsesc explicația în faptul că legătura bibliotecii regionale cu colectura nu se face de aceeași persoană. Nexistând nici un fel de continuitate, s-au trimis în biblioteci de cite 2—3 ori același titlu, altelei titluri necorespunzătoare, exemplare desperechiate din titlurile care apar în mai multe volume, etc.

Nu este mai puțin adevărat că și colectura regională își are partea ei de vină.

Este un lucru știut că pentru stabilirea necesarului de cărți colectura trebuie să primească cu regularitate comenzile bibliotecilor pe baza buletinelor de precomandă. Primirea buletinelor direct de la unitățile satești fără avizul bibliotecii regionale sau raionale, împiedică o justă aprovizionare a bibliotecilor satești.

Deși biblioteca regională și colectura cunosc această situație ca și faptul că alle biblioteci satești nu inapoiază colectării buletinele de precomandă, ele n-au întreprins nimic. Majoritatea bibliotecilor raionale nu inapoiază buletinele de precomandă colecturii. Nu este deci de mirare că asemenea biblioteci n-au completat buletinele de precomandă nici pentru bibliotecile căminelor culturale.

Lipsurile ce există în domeniul aprovizionării cu cărți politico-sociale, tehnice, științifice, agrotehnice, provin și pentru că colectura regională nu s-a îngrijit de procurarea unor cantități suficiente de lucrări din domeniile menționate mai sus, astfel că după epuizarea stocului existent la început, multe biblioteci n-au mai putut fi aprovizionate. În general colectura a arătat o slabă orientare în fixarea și asigurarea necesarului pentru unele titluri care nu trebuie să lipsească din bibliotecile de la sate. De asemenea, colectura regională nu s-a orientat just în comandarea unor anumite lucrări social-politice, științifice și agrotehnice; în unele cazuri s-au comandat cantități egale din lucrări de nivel mediu, superior și de popularizare. Lipsa căsuțelor separate pentru bibliotecile satești a îngreunat aprovizionarea acestora, avantajând pe primii bibliotecari prezenți la alegerea cărților.

O situație cu totul aparte prezintă aprovizionarea bibliotecilor școlilor elementare. Alo-

carea de către secțiile de învățămînt și cultură a unor fonduri inime pentru acest scop, contribuie ca bibliotecile școlilor elementare să nu poată face față sarcinilor ce le revin. Este elocvent în acest sens cazul raionului Pecica. Neglijarea aprovizionării bibliotecilor școlilor elementare de către secțiile de învățămînt și cultură se vadește și din faptul că pînă la sfîrșitul lunii mai, cu excepția raionului Arad, nu s-a încheiat nici un contract și nu s-a trimis nicio carte în bibliotecile acestor școli

o

Față de situația existentă, brigada Ministerului Învățămîntului și Culturii a propus o serie de măsuri pentru îmbunătățirea aprovizionării cu cărți. Printre acestea amintim: organizarea de către secția de învățămînt și cultură regională a unui colectiv permanent care să se ocupe cu avizarea comenzilor și repartițiilor pentru întreaga rețea de biblioteci de masă și școlare și care va răspunde de bunul mers al aprovizionării cu cărți; urmărirea permanentă de către lucrătorii bibliotecii regionale a modului de aprovizionare a bibliotecilor și instruirea bibliotecarilor asupra acestei probleme; organizarea schimbului interbibliotecar și, cu avizul sfaturilor populare, a donațiilor, în scopul descongestionării depozitelor bibliotecii regionale, ale bibliotecilor raionale și chiar satești și pentru o mai bună completare a colecțiilor; colectura regională va urmări respectarea normelor de lucru stabilite de minister între colectură și biblioteci în ceea ce privește trimeterea la timp a buletinelor de precomandă, asigurarea aprovizionării ritmice a bibliotecilor, fixarea unei proporții juste în fixarea cantităților comandate din lucrările ideologice, agrotehnice și științifice, ținînd seama de nivelul lor; analiza periodică de către secția de învățămînt și cultură regională a felului în care decurge aprovizionarea cu cărți a bibliotecilor.

Aplicarea cu consecvență a măsurilor recomandate, va duce fără îndoială la lichidarea lipsurilor semnalate, asigurîndu-se astfel o judicioasă aprovizionare cu cărți a bibliotecilor din regiunea Timișoara.

CIRCULAȚIA FONDULUI DE CĂRȚI LA BIBLIOTECA RAIONALĂ TECUCI

Este un lucru știut că activitatea unei biblioteci de masă se apreciază în primul rând, nu după numărul de volume pe care le posedă, ci după felul în care fondul său de cărți satisface nevoile locale, de modul cum fiecare categorie de cărți este valorificată, bucurându-se de o largă circulație în rândurile cititorilor.

În articolul de față ne propunem să analizăm circulația fondului de cărți al bibliotecii raionale Tecuci, sub raportul sarcinilor și specificului local. Pentru această analiză au fost folosite cifrele din registrele de evidență pe anul 1957/1958.

Inițiată în anul 1950, biblioteca raională Tecuci a ajuns astăzi să posede un fond total de 20.399 volume, dintre care 3.983 cărți politico-sociale, 341 de științe naturale și matematică, 832 de tehnică, 1.460 de agrotehnică, 8.553 de literatură și 3.370 de literatură pentru copii.

Ținând seama de faptul că în oraș mai există un număr important de biblioteci sindicale și școlare, fondul de cărți al acestei biblioteci poate face față sarcinilor pe plan local.

Specificul economiei raionului este semi-industrial și agricol. În orașul Tecuci funcționează o fabrică de conserve, un centru mecanic agricol, numeroase instituții și întreprinderi industriale de interes local. În această situație grupa cărților agrotehnice și tehnice este satisfăcător reprezentată față de celelalte categorii. Din punct de vedere al conținutului, cărțile tehnice și de producție corespund necesităților bibliotecii care este frecventată de muncitori, tehnicieni și ingineri.

Literatura formează categoria cea mai numeroasă din cadrul bibliotecii, cuprinzând titluri variate, potrivite tuturor categoriilor de cititori. Cît privește grupa cărților politico-sociale, deși cuprinde un număr destul de mare de volume, lasă de dorit din punct de vedere al componenței. Astfel, lipsesc unele volume din lucrările de bază ale clasicii marxism-leninismului, precum și broșurile apărute în Editura de stat pentru literatură politică în ajutorul

cursanților încadrați în diferite forme de învățămînt politic. Unele cărți solicitate cum este *Manualul de economie politică* se găsesc numai în două exemplare, pe cînd altele mai puțin importante se găsesc în 5—10 exemplare.

Împropătarea permanentă a bibliotecii cu cele mai noi și interesante cărți care apar și care sînt cerute de cititori este chezașia unei rodnice activități a bibliotecii. Se observă că atunci cînd sosesc cărți noi la bibliotecă și numărul cititorilor sporește.

În primul semestru al acestui an, biblioteca raională Tecuci a achiziționat 560 volume. Dintre acestea 34 au fost de ideologie, 2 de științe ale naturii, 3 tehnice, 7 agrotehnice, 424 literatură pentru copii și 15 titluri diverse. Faptul că se achiziționează în general mai multe cărți de literatură explică și indicele mai ridicat al circulației cărților din această grupă față de celelalte categorii. La noile achiziționări însă nu se ține întotdeauna seama de cerințele cititorilor și nici de lacunele fondului de cărți. Biblioteca nu are nici o evidență în acest sens, ceea ce a dus la acumularea unui mare număr de dublete din anumite titluri, în vreme ce altele sînt slab sau deloc reprezentate.

Măsura realizărilor acestei biblioteci o dau însă rezultatele obținute în valorificarea fondului de cărți, creșterea numărului de cititori și al volumelor difuzate. Potrivit cifrelor de plan, în anul acesta biblioteca și-a propus să realizeze 2.500 de cititori cu 30.000 de cărți citite. De la bun început se constată că sarcina de plan pe primul semestru nu a fost încă realizată. Este îmbucurător faptul că față de primul semestru al anului trecut, numărul cititorilor a crescut cu 107. Dar trebuie remarcată o scădere nejustificată a numărului de cititori maturi de la 748 la 659. Acesta se explică prin faptul că biblioteca se ocupă mai puțin de atragerea cititorilor maturi.

Raportînd numărul cititorilor la populația orașului, rezultă că numai 5,29% din a-

ceștia citeșc la biblioteca raională. Aceasta confirmă faptul că biblioteca nu a folosit cele mai eficace metode pentru atragerea cititorilor. Cele trei biblioteci mobile înființate n-au fost plasate în cele mai bune locuri, ceea ce a făcut ca rezultatul să fie nesatisfăcător.

Trecînd mai departe la analiza componenței cititorilor acestei biblioteci situația se prezintă astfel. Din 1.363 cititori, 95 sînt muncitori, 4 țărani muncitori, 229 intelectuali, 745 elevi, 7 studenți, 161 alți. Cifrele sînt grăitoare. Biblioteca nu și-a orientat just eforturile, n-a reușit să atragă un număr mare de cititori din rîndul muncitorilor și al țărănilor muncitori.

Circulația fondului de cărți este determinată în mare măsură de activitatea de masă cu cititorii și de folosirea celor mai eficace metode de popularizare și difuzare a cărților, legate de preocupările și cerințele cititorilor. Prin secția de împrumut, biblioteca a reușit să difuzeze în primul semestru un număr de 16.955 cărți. Acest număr raportat la numărul de cărți existent în bibliotecă arată că indicele de circulație al cărților pe primul trimestru al anului 1958 este de 0,83. În același semestru al anului trecut indicele de circulație al cărților a fost de 0,84. Această diferență atît de mică se datorește faptului că biblioteca funcționează în aceleași condiții — fără secție de copii separată, fără sală de lectură, cu același număr de salariați care nu se străduiesc să realizeze mai mult. Ca și anul trecut, manifestările de masă planificate nu se pot organiza și desfășura în bune condiții. Acestor cauze se datorește slaba circulație a cărților de literatură politică, din care s-au difuzat în această perioadă doar 363 volume și a cărții agrotehnice (320 volume).

Din această analiză se pot trage cîteva concluzii :

Fondul de cărți al bibliotecii raionale din Tecuci, prin componența lui poate satisface cerințele cititorilor. Rămîne totuși ca o sarcină permanentă completarea lui mai ales în ce privește literatura politico-socială. De asemenea se impune o mai largă popularizare a acestei categorii de cărți.

Circulația fondului existent e departe de a fi satisfăcătoare. Acest lucru se explică însă și prin lipsa unui local de bibliotecă corespunzător, care să ofere condiții optime de studiu și cercetare pentru cititori. Cuvîntul Comitetului executiv al Sfatului popular

raional este holăritor în această privință și a venit demult vremea ca el să fie spus.

În bibliotecă se resimte lipsa activității de masă cu cititorii. Puținele acțiuni de masă care au avut loc în cadrul bibliotecii au fost axate îndeosebi pe cartea de literatură pentru copii. Avînd în vedere importanța ce o are cartea de literatură social-politică, biblioteca trebuie să-și îmbunătățească munca de popularizare și difuzare a ei în tot cursul anului. Trebuie părăsit obiceiul de a întreprinde acțiuni cu cartea politică numai cu prilejul unor evenimente festive. Pentru aceasta este necesar ca biblioteca să ceară sprijinul organizațiilor de partid, să se informeze la cabinetul de partid asupra programelor învățămîntului politic, să cunoască bibliografia recomandată în cadrul diferitelor forme de învățămînt pentru a procura la timp și lucrările necesare studiului. Sub îndrumarea organelor de partid, în colaborare cu bibliotecile sindicale, biblioteca raională Tecuci, trebuie să organizeze acțiuni comune în care să aducă la cunoștința cititorilor cele mai noi cărți despre problemele politice curente. Este necesar, de asemenea, să se purceadă neîntîrziat la revizuirea fondului de cărți existent și să se ducă o acțiune susținută de completare a lui cu operele unor scriitori de seamă.

Lipsa mijloacelor de informare promptă și concretă a cititorilor asupra fondului de cărți este încă o cauză esențială a slabei circulații a cărților la biblioteca raională din Tecuci. Biblioteca va trebui să pună la dispoziția cititorilor un catalog alfabetic și sistematic, necesar îndrumării lecturii ca și alte materiale ajutătoare pentru cunoașterea cărților.

Pentru ajutorarea cititorilor în studierea unor probleme de interes local, biblioteca va trebui să întocmească fișiere tematice pe diferite probleme.

Sporirea numărului bibliotecilor de casă, îndrumarea și sprijinirea activității acestora de către biblioteca raională Tecuci va contribui fără îndoială la creșterea numărului cititorilor și mărirea indicelui de circulație al cărților.

Prin achiziționarea judicioasă, prin buna deservire a cititorilor, acordînd atenție preferințelor și cerințelor lor, biblioteca raională din Tecuci își va îmbunătăți simțitor circulația valorosului său fond de cărți.

AJUTORUL DAT DE SFATUL POPULAR REGIONAL BIBLIOTECILOR SĂTEȘTI

Între 25 și 26 iulie 1958 a avut loc la Odorhei (R.A.M.) o consfătuire regională dedicată problemelor culturale, organizată de sfatul popular regional. Pentru prima oară au fost convocați și toți vicepreședinții sfaturilor populare raionale, însărcinați cu munca culturală. Astfel la conferință au fost de față toți vicepreședinții celor 10 raioane, șefii secțiilor de învățămînt și cultură, inspectorii însărcinați cu îndrumarea activității culturale și bibliotecare, precum și directorii caselor raionale de cultură și bibliotecarii șefi de la bibliotecile raionale. Au mai fost prezenți directorul și metodistul bibliotecii regionale, vicepreședintele sfatului popular regional însărcinat cu munca culturală, șeful secției de învățămînt și cultură ca și locțiitorul acestuia, contabilul, doi activiști ai Comitetului regional de partid, un delegat al secției naționalităților din Ministerul Învățămîntului și Culturii, directorul Casei de creație populară și alții.

Consfătuirea a început cu un schimb de experiență pe teren, prin vizitarea unei biblioteci sătești și a unei biblioteci de cămin cultural. Au urmat dările de seamă și discuțiile. În rapoarte au fost relevate succesele obținute, dar principalul scop al consfătuirii a fost — și acest lucru a reușit și din dările de seamă — scoaterea în evidență a lipsurilor provocate de neglijența și nepăsarea sfaturilor populare și în același timp importanța ajutorului ce trebuie acordat bibliotecilor din partea sfaturilor populare.

La concluzii, vicepreședinta sfatului popular regional, tovarășa Szilagyi a relevat utilitatea consfătuirii, care a scos la iveală lipsurile sfaturilor populare în acest domeniu, precum și starea nesatis-

făcătoare a aprovizionării cu cărți a bibliotecilor de la sate.

Ea a trasat sfaturilor populare raionale sarcina ca din două în două săptămîni să țină cîte o ședință de analiză în problemele culturale, la care să participe și bibliotecarii șefi. Totodată, ținînd seama de economiile făcute, a dispus ca fiecare sfat popular raional să aloce cîte 10.000 de lei pentru aprovizionarea cu cărți a bibliotecilor sătești.

Vicepreședinta sfatului popular regional a declarat că este inadmisibil, ca bibliotecile să fie desconsiderate și înzestrate cu cadre slabe. Ea a relevat sarcinile importante ce le incumbă bibliotecilor și munca educativă importantă desfășurată de acestea.

Conducerea bibliotecilor trebuie încredințată cadrelor celor mai potrivite pentru această muncă.

Ea a declarat totodată, că elementele nepotrivite trebuie îndepărtate de la cursuri. A arătat în mod amănunțit sarcinile secțiilor de învățămînt și cultură pe linia muncii bibliotecare, scoțînd totodată în evidență însemnătatea acestei munci și succesele realizate.

Multe probleme au fost lămurite cu prilejul acestei consfătuirii. Rezultatele ei înseamnă un ajutor uriaș în munca bibliotecilor de la sate, cu alți mai mult, cu cît s-a hotărît ca asemenea consfătuirii să aibă loc mai des de acum înainte.

Bibliotecarii la rîndul lor au ținut să arate recunoștința lor pentru ajutorul dat de sfatul popular regional. S-a simțit foarte mult nevoia unui astfel de ajutor, căci fără fonduri de cărți suficiente, cu cadre necorespunzătoare, nu se pot aștepta realizări satisfăcătoare. Sperăm că de acum înainte munca bibliotecară va cunoaște un mare avînt, putînd progresa mult, mai ales în ceea ce privește munca bibliotecilor de la sate — muncă extrem de importantă în acțiunea de popularizare largă a agrotehnicii înaintate în sprijinul transformării socialiste a agriculturii.

DE LA O ETAPĂ LA ALTA

GHEORGHE I. IONAȘCU

bibliotecar șef al bibliotecii regionale Suceava

După consfătuirea de la Vama-Cîmpulung, din luna martie, cînd a avut loc primul schimb de experiență între bibliotecile satești din regiunea Suceava, și mai ales după analiza etapei a doua a concursului între bibliotecile satești care s-a făcut cu ocazia unei consfătuiri organizate în luna aprilie, munca bibliotecilor din satele regiunii Suceava s-a îmbunătățit simțitor. Acest lucru s-a putut constata, îndeosebi, cu ocazia consfătuirii din 13 iulie pentru analiza etapei a treia a concursului, consfătuire care a avut loc la biblioteca satească Brăești-Dorohoi și la care au participat șefii bibliotecilor raionale, precum și 200 bibliotecari satești din toate raioanele regiunii Suceava. Iată care a fost ordinea de zi a acestei consfătuiri.

1. Referatul bibliotecii satești din Brăești-Dorohoi intitulat *Metode folosite de noi în răspîndirea cărții agrotehnice și științifice*.

2. Referatul bibliotecii raionale Dorohoi intitulat *Munca metodică în raionul Dorohoi*.

3. Darea de seamă asupra desfășurării concursului între bibliotecile satești (etapa a treia) din regiunea Suceava, prezentată de biblioteca regională.

4. Discuții pe marginea referatelor și a dării de seamă.

5. Vizitarea gospodăriei agricole colective „23 August” din satul Popeni și a lotului experimental al cercului agrotehnic.

7. O seară de basme organizată de biblioteca satească din Brăești.

Consfătuirea de la Brăești a fost organizată într-un mod asemănător celei care a avut loc la Vama, dar, față de aceasta din

urmă, ea prezintă următoarele avantaje: au participat și șefii bibliotecilor raionale, iar schimbul de experiență a fost axat pe o temă precisă (răspîndirea literaturii agrotehnice și științifice) și a fost îmbinat cu analiza înregni activității din etapa a treia a concursului, ceea ce a permis să se analizeze și problemele muncii de îndrumare metodică. Astfel, consfătuirea de la Brăești a constituit ea însăși o realizare importantă în spiritul planului de măsuri pentru intensificarea schimbului de experiență. Referatele și discuțiile din cadrul consfătuirii de la Brăești au dovedit că planul de măsuri a fost util și că buletinul informativ lunar editat de biblioteca regională în baza aceluiași plan, a fost și continuă să fie de un real folos bibliotecarilor noștri de la sate. Stimulați prin intensificarea schimbului de experiență, majoritatea bibliotecarilor satești din regiunea Suceava au înregistrat în etapa a treia a concursului frumoase realizări.

Vom cita aici cîteva fapte concrete care au reieșit, fie din scrisorile trimise redacției buletinului, fie din constatările noastre de pe teren, fie din discuțiile care au avut loc în cadrul consfătuirii de la Brăești.

Dacă la sfîrșitul etapei a doua a concursului, obiectivul „Nici o casă fără cititor” nu constituia încă o sarcină concretă decît pentru 2—3 biblioteci satești din regiune, în schimb, la sfîrșitul celei de a treia etape acest obiectiv a ajuns să stea efectiv în atenția tuturor bibliotecarilor satești din regiunea Suceava, precum și în atenția unui mare număr de bibliotecari voluntari. Indemnați de scrisoarea metodică cuprinsă în pri-

mul număr al buletinului și folosind modelul ce li s-a trimis ca anexă la acel buletin, marea majoritate a bibliotecarilor sătești și-a întocmit graficul caselor de circumscripții electorale și urmăresc acum cu viu interes ritmul de realizare a acestei sarcini. Astfel, biblioteca sătească din Vama, a atins în întregime acest obiectiv, înscriind cititori în toate cele 727 case ale comunei. Obiectivul a fost atins și în două sate din raionul Săveni-Bodeasa și Manoleasa-Volovăț — unde muncesc bibliotecari voluntari destoinici ca Grădinaru Constantin și Radeș Petru. Biblioteca sătească din Sulița — raionul Botoșani a cuprins pînă în prezent (din cele 17 circumscripții electorale existente) toate casele din 5 circumscripții. Biblioteca sătească din Mălini — raionul Fălțiceni mai are de cuprins doar 70 de case pentru a atinge în întregime obiectivul. Biblioteca sătească din comuna Arbore — raionul Rădăuți a cuprins 8 circumscripții electorale din cele 25 existente în întreaga comună. Aceasta dovedește că obiectivul „Nici o casă fără cititor” a devenit un fapt concret, spre care tind neîncetat și în mod sistematic și planificat toate bibliotecile sătești din regiunea Suceava. Dar nu numai bibliotecile sătești urmăresc acest obiectiv. În raionul Săveni, de pildă, 35 bibliotecari voluntari din cadrul căminelor culturale, caselor de citit și a colturilor roșii din G.A.C.-uri, au întocmit grafice ale caselor cu și fără cititori și muncesc în direcția traducerii în viață a acestei sarcini.

În numeroase biblioteci numărul de cititori și de cărți citite a crescut mult în perioada care s-a scurs de la apariția primului număr al buletinului nostru (luna mai) și pînă la încheierea etapei a treia a concursului. Deși este vorba de o perioadă puțin favorabilă creșterii numărului de cititori și de cărți citite (pretutindeni a avut loc campania de întreținere a culturilor), totuși putem cita, printre altele, biblioteca din Fundul Moldovii (Cîmplung) unde numărul cititorilor a crescut în acest timp de la 547 la 726, iar numărul cărților citite de la 2633 la 3919, sau biblioteca sătească din comuna Arbore, care a înscris aproape 2.000 cititori cu 8.500 cărți citite. Biblioteca sătească din Bosanci — raionul Suceava și-a sporit în mai puțin de nouă luni numărul de cititori de la 338 la 453, în timp ce numărul cărților citite în aceeași perioadă s-a dublat, ajungînd de la 1.871, la 3.636. Și multe, foarte multe s-ar mai putea cita. Rezultatele bune obținute în această perioadă se da-

toresc inițiativei bibliotecarilor sătești respectivi care, stimulați și de buletinul nostru informativ, au acționat cu îndrăzneală și pricepere. La Nicșeni (Botoșani) cercurile de citit au devenit mai active de cînd au fost introduse în tematica lecturilor cărți care stîrnesc un interes viu în rîndurile cititorilor. În comuna Fundul Moldovei o parte însemnată a cititorilor provine din cele două biblioteci de casă bine organizate, de care se ocupă cu atenție bibliotecara. Biblioteca sătească din Coțușca-Darabani (cu 521 cititori la sfîrșitul semestrului I) a folosit cu multă perseverență metoda colportajului. Bibliotecile din Hudești-Darabani și din Boroaia-Făticești s-au orientat just în privința popularizării cărții agrotehnice și a cărților științifice și au obținut — ca și biblioteca din Brăești — rezultate bune. La Boroaia, de exemplu, țărani muncitori au început să realizeze noi soiuri de cartofi și de porumb, pe baza recomandărilor cuprinse în literatura agrotehnică pe care a difuzat-o biblioteca.

Cu ocazia consfătuirii de la Brăești s-a relevat și faptul că majoritatea bibliotecilor sătești au trecut, în cursul etapei a treia a concursului, la acțiuni concrete de îndrumare metodică a bibliotecilor din căminele culturale și din colturile roșii ale G.A.C.-urilor. Pe primul loc se situează în această privință bibliotecile sătești din raionul Botoșani; dar și o bibliotecă relativ nouă ca cea de la Todireni, raionul Trusești, a dovedit că se preocupă efectiv de bunul mers al muncii cu cartea la gospodăria agricolă colectivă din satul Iurești, organizînd în rîndul colectivștilor interesante și variate manifestări de masă și avînd o grijă permanentă pentru justa completare a fondului de cărți de la colțul roșu al G.A.C.-ului. Cit privește bibliotecile sătești fruntașe, ca cele din Vama-Cîmpulung și Arbore-Rădăuți, acestea au ajuns să considere munca cu cartea în toate satele comunelor respective ca pe principala lor îndatorire, colaborînd permanent cu bibliotecarii voluntari respectivi și cunoscînd cu exactitate, de la o săptămînă la alta, cum se desfășoară activitatea în aceste sate.

Consfătuirea de la Brăești a contribuit și la cunoașterea lipsurilor existente în munca cu cartea la sate. Însăși biblioteca gazdă a fost criticată pentru neglijență în ținerea evidenței zilnice și pentru lipsa de grijă în completarea cu discernămint a fondurilor de cărți la colturile roșii ale G.A.C.-urilor. S-a

mai constatat de asemenea că bibliotecile raionale nu au făcut totul pentru ridicarea muncii de îndrumare metodică la un nivel mai înalt. S-a făcut prea puțin pentru generalizarea metodelor bune de răspîndire a cărții științifice. Pe alocuri mai există primejdia alergării după cifre, în dauna conținutului muncii.

Pentru lichidarea lipsurilor și pentru a realiza o continuă îmbunătățire a muncii cu cartea în satele regiunii Suceava, participanții la consfătuirea de la Brăești și-au exprimat hotărîrea de a folosi și în continuare schimbul de experiență pentru generalizarea metodelor bune de lucru. În afară de aceasta s-au stabilit, pentru etapa a patra a concursului, următoarele obiective și sarcini:

1. Pînă la sfîrșitul etapei a patra să fie atinse obiectivele de bază ale concursului în cel puțin 20 localități cu biblioteci sătești din regiunea Suceava.

2. Pentru difuzarea literaturii științifice de popularizare și a celei agrotehnice să se organizeze, în cursul celei de-a patra etape, în toate bibliotecile sătești din regiune, cel puțin cite o manifestare pe tema *Prietenii științei*.

3. Să se completeze fondul de cărți al bibliotecilor sătești și al tuturor bibliotecilor din cadrul căminelor deservite de bibliotecari buni, folosindu-se în acest scop bibliotecile mobile.

4. Să se folosească pretutindeni metoda colportajului și cea a bibliotecilor de casă.

5. Dările de seamă ale bibliotecilor sătești pe trimestrul III să cuprindă în mod obligatoriu relații concrete și exacte cu privire la toate obiectivele concursului. Dările de seamă ale bibliotecilor raionale vor trebui să includă la capitolul *Munca de îndrumare metodică* o caracterizare amănunțită a activității bibliotecarilor voluntari, în funcție de realizarea obiectivelor concursului.

6. Între 25 septembrie și 5 octombrie se vor organiza în toate raioanele regiunii Suceava ședințe de analiză a muncii cu cartea la sate, la care bibliotecile raionale vor prezenta în fața bibliotecarilor sătești și a celor voluntari dări de seamă cu privire la desfășurarea muncii cu cartea la sate în cadrul etapei a patra a concursului.

Prin realizările dobîndite ca și prin sarcinile stabilite pentru viitor consfătuirea de la Brăești a însemnat marcarea unui moment semnificativ a drumului ascendent pe care merg bibliotecile sătești din regiunea Suceava.

ÎN SLUJBA PROBLEMELOR ACTUALE

Biblioteca sătească din comuna Cristian, raionul Codlea, continuă să se numere printre bibliotecile fruntea în actualul concurs al bibliotecilor de la sate.

A crescut numărul de cititori de la o etapă la alta. Cărțile de literatură politică, știință și agricultură, reprezentă aproape 20% din totalul cărților difuzate. Frumoasele succese dobîndite se datoresc, fără îndoială și faptului că bibliotecara Elisabeta Abagiu desfășoară o activitate vie, plină de conținut, strîns legată de viața comunei. Astfel de preocupări se reflectă și în manifestările de masă organizate de bibliotecă. Acestea, deși suferă uneori de oarecare scăderi, sînt orientate spre rezolvarea problemelor pe plan local în vederea îndeplinirii obiectivelor principale ce stau în fața populației din comună.

Sprînjirea dezvoltării agriculturii constituie activitatea principală a bibliotecii din comuna Cristian. Pentru îndeplinirea acestui fel în afara unei munci susținute de a îndruma pe cititori spre lectura cărții agrotehnice, bibliotecara a organizat și unele manifestări de masă.

În localul bibliotecii se găsește amenajată expoziția permanentă intitulată *Cine citește, folosește*, consacrată cărților legate de anumite etape ale lucrărilor agricole în curs. În același timp au fost ținute numeroase prezentări de cărți agrotehnice: *Cum putem să obținem răsăduri de legume, Cultura legumelor, Păstrarea griului și a secarei* etc. În propagarea cunoștințelor agrotehnice au adus o contribuție importantă și cercurile de citit a căror activitate a fost dirijată în mare parte să dea atenție lecturii cărților agrotehnice legate de specificul local.

O inițiativă valoroasă care a avut ca rezultat stimularea unui mare număr de cititori spre lectura cărții agrotehnice și adîncirea conținutului respectiv, a constituit-o organizarea unui concurs „Cine știe, cîștigă” pe teme agrotehnice.

Pentru perioada începerii lucrărilor de seceriș și treieris, biblioteca a trecut în plan înființarea unei biblioteci mobile la arie cu menirea de a asigura continuitatea popularizării cărților agrotehnice.

Este însă regretabil că biblioteca a scăpat din vedere sprijinul permanent pe care trebuie să-l acorde transformării socialiste a

agriculturii, întăririi economico-organizatorice a gospodăriei colective din comună.

La sfârșitul anului trecut, în toiu muncii susținute pentru cooperativizarea întregii comune, biblioteca a organizat binevenite manifestări de masă, consacrate acestui scop. Popularizarea cărților care ilustrează superioritatea agriculturii socialiste s-a făcut în mod activ, prin organizarea de seri literare cum a fost cea pe tema *Transformarea socialistă a agriculturii, oglindită în literatură*. Au fost prezentate cărți care oglindesc viața fericită a colectivștilor și realizările unor gospodării colective fruntașe. Aceste manifestări au adus o contribuție efectivă în acțiunea de cooperativizare. În anul în curs însă, biblioteca n-a mai organizat nici o acțiune în această direcție.

Este bine știut că sprijinirea transformării socialiste a agriculturii nu poate să fie o acțiune de campanie; ea trebuie să constituie o sarcină permanentă a tuturor bibliotecilor de la sate. În legătură cu aceasta este necesar ca biblioteca sătească din Cristian să-și axeze întreaga sa activitate pe sarcinile ce decurg din lucrările Consfătuirii de la Constanța a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii și din expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu Dej *Pentru consolidarea și dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii, pentru sporirea producției agricole*. Biblioteca să continue acțiunile întreprinse în trecut pentru lămurirea țăranilor muncitori în tovărășia asupra foloaselor gospodăriei agricole colective, să popularizeze rezultatele frumoase dobândite de gospodăria colectivă din comună, să îndrumeze biblioteca colului roșu a gospodăriei colective pentru ca ea să poată aduce o contribuție deplină la întărirea economico-organizatorică a acesteia. De un real folos poate fi bibliotecii sătești, scrisoarea metodică întocmită de biblioteca regională Stalin cuprinzând îndrumări și bibliografia necesară organizării muncii cu cartea pentru traducerea în viață a sarcinilor ce decurg în urma Consfătuirii de la Constanța.

Formarea unei concepții materialiste asupra lumii a constituit de asemenea obiectul unor manifestări de masă. Expoziții de cărți, lecturi în grup din broșurile *Ce ne spune știința despre nădăcări, Fenomene cerești neobișnuite, Coșbuc despre superștii* au avut darul să trezească interesul multor țărani muncitori pentru cartea de știință popularizată. Cercetarea fișelor cititorilor ne arată că mulți dintre ei, ca Rodica Bălan, Ion Nicolae ș. a. se interesează de aceste cărți și urmăresc îndeaproape dacă în bibliotecă sosesc cărți noi din domeniul științelor popularizate.

În această direcție s-ar fi putut atinge rezultate mult mai bune, dacă biblioteca s-ar

fi interesat să caute forme mai variate și atractive pentru atragerea cititorilor la astfel de lecturi. Practica a arătat că biblioteca sătească din comuna Cristian a știut să se oprească asupra unor metode care se bucură într-adevăr de apreciere a cititorilor, cum ar fi, de pildă, concursurile pe diferite teme. Asemenea metode ar trebui folosite și pentru popularizarea cărților de știință popularizată, atrăgând noi contingente de cititori la lectura cărților cu conținut științific.

În comuna Cristian manifestările de masă au fost folosite și pentru sprijinirea educației patriotice a sătenilor, pentru popularizarea realizărilor regimului democrat-popular. Printre acțiunile inițiate de bibliotecă amintim organizarea unui concurs „Cine știe, câștigă” avînd drept subiect: *Realizările regimului democrat-popular în comuna Cristian*. Întrebările formulate și răspunsurile ce s-au dat de concurenți au arătat concret ce transformări importante s-au petrecut în comună, în ultimii zece ani și au subliniat grija partidului și guvernului pentru ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al țăranimii muncitoare. Un alt concurs asemănător, care s-a bucurat de o masivă participare a sătenilor, a fost și cel consacrat aniversării răscoalelor țăranesti din 1907.

În decursul acestui an biblioteca sătească din comuna Cristian a organizat recenzii de cărți beletristice. Există însă o tendință greșită în alegerea cărților. Bibliotecara scapă din vedere că sarcina ei este să orienteze pe cititor în alegerea lucrărilor valoroase din beletristica noastră, în special din cele care corespund problemelor actuale din sat și care pot contribui la mobilizarea sătenilor în îndeplinirea sarcinilor lor.

Din toate acestea reiese că în general, manifestările de masă organizate sînt în mod just privite ca unul din mijloacele eficace, cu ajutorul cărora biblioteca urmărește să-și îndeplinească sarcinile ce-i revin. După cum se vede există aci toate condițiile necesare ca lipsurile semnalate să fie lichidate cu desăvîrșire, iar manifestările de masă să fie cît mai viu legate de problemele actuale. Pentru aceasta este însă nevoie ca biblioteca să țină o legătură strînsă cu Comitetul executiv al Sfatului popular comunal, să ceară ajutorul și îndrumarea acestuia mai ales în ceea ce privește obligația oricărui bibliotecar de a cunoaște problemele locale, pentru ca în funcție de acestea să știe în ce direcție să-și desfășoare activitatea.

În pas cu viața

Cu cinci ani în urmă, în satul Rîpile raionul Tg. Ocna, a luat ființă o bibliotecă sătească, a cărei conducere a fost dată tovarășei Dimofte Victoria. Răspunzînd cu multă însușețire muncii încredințate, tov. Dimofte a căutat chiar de la început să integreze biblioteca în viața și frămîntările satului și să sprijine prin întreaga sa activitate îndeplinirea sarcinilor politico-economice ce revin pe plan local.

Astfel, obiectivul principal al activității bibliotecii a fost desfășurarea, cu ajutorul cărților, a unei largi și susținute muncii politice și cultural-educative de masă, pentru sprijinirea transformării socialiste a agriculturii și creșterea producției agricole în sat.

Asigurîndu-și îndrumarea organelor locale de stat și de partid, precum și colaborarea organizațiilor de masă și a cadrelor didactice, biblioteca a adus o frumoasă contribuție la lămurirea țăranilor muncitori asupra superiorității agriculturii socialiste și a avantajelor pe care le au cultivînd pămîntul laolaltă, cu mijloace tehnice avansate.

Bogatul fond de cărți al bibliotecii, care numără 4.147 volume, precum și colecția de ziare și reviste, constituie un mijloc eficace pentru mobilizarea țăranilor muncitori la lupta pentru făurirea unui trai nou și îmbelșugat. Atenția bibliotecarei s-a îndreptat către popularizarea acelor cărți care aduc exemple convingătoare despre superioritatea agriculturii socialiste, cărți care relevă în mod concret viața nouă și

îmbelșugată a țăranilor muncitori atrași pe drumul colectivizării.

Una din formele larg folosite de biblioteca sătească din Rîpile, pentru răspîndirea cărților este colportajul, care s-a dovedit a fi cea mai eficace metodă în atragerea cititorilor spre carte. Mergînd cu regularitate din casă în casă la țăranii muncitori, angajînd convorbiri pe marginea cărților difuzate, bibliotecara și colectivul au reușit să cunoască preocupările și cerințele cititorilor și să le dea cărțile cele mai potrivite.

Pe țăranul muncitor Vasile Gh. Apostol îl frămînta de mult gîndul să se înscrie și el în întovărășirea care luase ființă în primăvară și în care intraseră peste 34 familii. În una din vizitele pe care i le-a făcut acasă, cu ocazia preschimbării cărților, bibliotecara i-a adus și cîteva cărți ca de exemplu: *Întrebări și răspunsuri privind transformarea socialistă a agriculturii, Statutul model al întovărășirilor agricole de țărani muncitori pentru cultivarea pămîntului, Despre întovărășirile agricole de țărani muncitori pentru cultivarea laolaltă a pămîntului, ș.a.* Citirea cu atenție a acestor lucrări a avut o influență hotărîtoare în lămurirea problemelor care îl preocupau pe Vasile Apostol. El a aflat cine poate deveni membru al întovărășirilor agricole, care sînt drepturile și obligațiile sale, ce aduc la intrarea în întovărășire, cum se face distribuția produselor obținute și altele. Nu multă vreme după aceasta el a venit să se înscrie în întovărășirea „1 Mai” din sat.

În timpul lucrărilor agricole activitatea cu cartea nu stagnează nici un moment, biblioteca căutînd să îndeplinească strîns munca de ajutorare a țăranilor muncitori în direcția unei producții agricole sporite, cu munca de lămurire asupra foloaselor unirii în gospodăria agricole colective și întovărășiri agricole. Intrucît în această perioadă țăranii muncitori sînt foarte ocupați și nu au prea mult timp liber pentru ca să vină la bibliotecă, pentru a le înlesni contactul permanent și organizat cu cartea și presa, se folosesc metode adecvate ca:

cititul în colectiv la locul de muncă, înfrumusețarea politică, etc. În luna aprilie a.c., când în presa centrală a apărut **Chemarea consfățuirii de la Constanța a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii**, biblioteca a organizat citirea în colectiv a acestui material, care a constituit un imbold în munca fiecărui țăran muncitor. Ei și-au propus să urmeze îndemnul Chemării pentru obținerea unei recolte îmbelșugate la hectar.

Biblioteca acordă o atenție deosebită popularizării realizărilor obținute de membri gospodăriei agricole colective din sat. Cunoscând ce influență are asupra țăranilor muncitori exemplul viu, concret, a organizat o expoziție pe tema: **Din realizările G.A.C. „Drum Nou“**. Pe lângă o serie de materiale din presa locală, care relatau aspecte despre viața nouă din satul Rîpile, despre bogatele recolte obținute pe tarla-le gospodăriei, au fost expuse produse agricole obținute de colectivități, cu indicații de fiecare cantitate la hectar. În prezența a peste 300 țărani muncitori, președintele gospodăriei, colectivistul Ion Ganea a vorbit despre căile folosite pentru obținerea acestor succese.

Interesante și atrăgătoare sînt și manifestările de masă, prin faptul că tematicile lor sînt variate și legate de problemele actuale ale vieții satului. Pregătirea și desfășurarea acestor acțiuni intră în atribuția celor doi învățători din colectivul bibliotecii. S-a constatat că recenziile, seriile literare și consfățuirile cu cititorii sînt mai apreciate de cititori, de aceea aceste forme sînt cele mai folosite. Pentru recenzii sînt alese îndeosebi cărți de literatură care oglindesc construirea socialismului la sate cum sînt de pildă: **Mitrea Cocor** de M. Sadoveanu, **Noaptea de iunie** de Petru Dumitriu, **Bărăgan** de V. Em. Galan, **Secerișul** de Galina Nicolaeva și altele. Aceste cărți au avut o largă circulație printre cititori, dovedind o puternică forță educativă asupra lor.

Recenzii se fac și asupra cărților agrotehnice, care constituie surse bogate de cunoștințe pentru introducerea metodelor noi în lucrarea pămîntului și cultura plan-

telor. Rezultate concrete a avut recenzia lucrării: **Cum putem obține recolte bogate de porumb** de prof. N. Zamfirescu, în care se recomandă folosirea seminței hibride. Gospodăria colectivă a fost cea dintîi care a aplicat întocmai recomandările din carte, semănînd anul acesta 36 hectare de porumb hibrid, obținînd o recoltă de 5—6 știuleți pe un porumb.

În cadrul consfățuirilor cu cititorii se poartă discuții vii asupra conținutului cărților sau temei alese, ceea ce vădește temeinicia cu care sînt pregătite asemenea manifestări. În adevăr se pune multă seriozitate în pregătirea consfățuirilor. Cu cel puțin o lună jumătate înainte de data fixată pentru ținerea acțiunii, în cercurile de citit se organizează lectura pe capitole a cărții alese. La aceste lecturi participă totdeauna un membru al corpului didactic care dă răspunsuri competente la problemele care se ridică, ceea ce ajută la însușirea temeinică a conținutului cărții. Consfățuiri cu cititorii, care s-au bucurat de o frumoasă reușită au fost acelea asupra unor cărți ca: **Un meșter al recoltelor bogate** de N. Macarie, **Ce este cooperativa agricolă de producție** și altele, la care au participat un număr mare de țărani muncitori, mulți dintre ei fiind cuvîntul în cadrul consfățuirii.

Aprecierea asupra aportului pe care-l aduce biblioteca sătească din Rîpile la colectivizarea satului se desprinde concludent din cuvintele tovarășului Mihalcea C. Constantin, secretarul organizației de bază P.M.R. a satului. Printre altele el a spus: „Particip totdeauna la acțiunile pe care le organizează biblioteca noastră pentru lămurirea, cu ajutorul cărților, a țăranilor muncitori despre foloasele pe care le au muncind pămîntul în comun. Părerea mea este că au putut fi obținute asemenea rezultate frumoase, pentru că această muncă se duce din convingere. Bibliotecara noastră este membră a întovărășirii agricole și este evident că fiind ea însăși convinsă că drumul pe care merge e cel mai bun, este ușor să convingă și pe alții, constituind în același timp și un exemplu de urmat.“

ÎN APĂRAREA PĂCII

Pornind de la faptul că în ultima vreme evenimentele internaționale interesează în tot mai mare măsură pe țărani muncitori, biblioteca sătească din comuna Independența, în colaborare cu căminul cultural și comitetul de luptă pentru pace au socotit că este necesar să dea o deosebită atenție informării politice în scopul popularizării problemelor internaționale actuale. Această acțiune se face prin citirea articolelor din presă care urmăresc și explică mersul evenimentelor în lume, ca și cauzele care determină apariția lor.

În legătură cu aceasta se dă o mare atenție explicării minuțioase a diferitelor acțiuni întreprinse de Uniunea Sovietică în vederea apărării păcii și pentru triumful principiului rezolvării problemelor litigioase pe calea tratativelor pașnice.

Astfel, la aflarea știrilor despre invadarea imperialiștilor americani și englezi în Liban și Iordania și pregătirea unor agresiuni armate asupra Irakului și țărilor altor popoare arabe, biblioteca a luat inițiativa de a organiza în cercurile de citit ca și la sediul ei lecturi în colectiv. Cu sprijinul cadrelor didactice din comună ascultătorii au fost lămurii asupra tuturor problemelor de la ordinea zilei. S-a arătat că scopul urmărit de agresori este subjugarea țărilor arabe pentru obținerea de noi profituri în folosul cercurilor monopoliste din S.U.A. și din celelalte țări imperialiste, accentuându-se că aceleași feluri prădalnice, le-au urmărit aceste cercuri și prin războaiele din Coreea, Vietnam, prin intervenția împotriva Egiptului, prin agresiunea împotriva Yemenului, Omanului, prin înăbușirea luptei poporului din Guatemala.

În munca sa, biblioteca sătească din comuna Independența a acordat și acordă o mare importanță popularizării acțiunilor întreprinse de U.R.S.S. împotriva cursei înarmărilor atomice, pentru eliberarea țărilor coloniale.

Biblioteca a planificat lectura în cercurile de citit a unor materiale de imediată actualitate cum sînt: Declarația guvernului sovietic prin care se cere încetarea agresiunii S.U.A. în Liban, mesajele trimise de N. S. Hrușciiov șefilor guvernelor S.U.A., Angliei, Franței și Indiei pentru imediata convocare a unei conferințe la nivel înalt a șefilor acestor guverne în vederea luării de măsuri urgente care să pună capăt agresiunii militare începută în Orientul Apropiat și Mijlociu, precum și Proiectul de prietenie și colaborare între statele europene propus de U.R.S.S.

În afara lecturilor în colectiv sau a articolelor ce se publică la gazeta cetățenească, biblioteca a amenajat în centrul satului un panou pe care a expus harta lumii. Tot aci sînt afișate zilnic articole decupate din presă care tratează problemele internaționale actuale. Pe un al doilea panou, sînt expuse fotografii din ziare și reviste înfățișînd imagini din lupta de eliberare a popoarelor coloniale, precum și aspecte de la manifestările de protest ale oamenilor muncii din diferite țări, care cer cu energie zădărnice planurilor de război ale imperialiștilor.

La căminul cultural se ține în mod regulat revista săptămînală a presei. Expunerile se bucură de un mare succes în rîndurile ascultătorilor. Mulți dintre intelec-

tualii și țărani muncitori care vin să asculte aceste informații iau cuvântul, infierând politica de înarmare și război a cercurilor imperialiste, exprimând totodată hotărârea lor de a lupta pentru pace, pentru continua înțărare a patriei noastre, pentru adâncirea prieteniei și alianței cu Uniunea Sovietică.

Cu multă atenție a fost ascultat cuvântul colectivistei Neagu Ecaterina, mamă eroină, văduvă cu zece copii, care a spus printre altele: „Să luptăm pentru pace, să dăm în vileag pe acei ce uneltesc războaie, pentru că războaiele nu aduc decît nenorociri și mizerie.“

Numeroase știri și noutăți din domeniul vieții internaționale sînt aduse la cunoștința cetățenilor prin stația de radioficare. În comună sînt instalate peste 1 200 difuzoare. Zilnic se citește articolul de fond din ziarul „Știința“; sînt redade de asemenea principalele știri interne și externe. Aceste lecturi le face însăși bibliotecara, ea fiind membră în colectivul de redacție al stației de radioficare.

De altfel, din întocmirea planului de muncă pe semestrul II, se vedește că informarea politică a țărănimii muncitoare constituie unul din obiectivele principale ale bibliotecii. Ea este necontenit preocupată de a găsi noi metode cu ajutorul cărora să se poată realiza o mai largă acțiune de informare a țărănimii muncitoare.

Tot în legătură cu nevoia de a intensifica informarea populației asupra celor ce se petrec în lume, trebuie semnalată măsura luată de bibliotecă de a afișa zilnic în vitrina instalată recent în fața căminului cultural, ziarul „Știința“ și ziarul regional „Viața nouă“, semnalîndu-se prin chenare roșii articolele asupra cărora este necesar să se atragă atenția cititorilor.

Este de remarcant că folosirea în sala de lectură a ziarelor și revistelor a devenit o deprindere pentru mulți țărani muncitori din comună care vin în mod regulat să le citească. Uneori la cererea cititorilor de a li se lămuri anumite probleme ridicate în ziare, bibliotecara recomandă celor interesați cărți și broșuri corespunzătoare.

POPULARIZAREA DOCUMENTELOR CONSĂTĂURII DE LA CONSTANȚA

Tînărul Szöcs Iuliu conduce cu pricepere și devotament biblioteca sătească din Joseni (raionul Gheorghieni), îndeplinindu-și cu cinste rolul de activist cultural. Fiind și secretarul organizației U.T.M. din comună, el depune o muncă susținută pentru ridicarea nivelului politic și ideologic al sătenilor.

La apariția expunerii tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej *Pentru consolidarea și dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii, pentru sporirea producției agricole*, publicată în ziarul „Știința“ din 4 și 5 aprilie 1958, tînărul Szöcs Iuliu s-a bucurat nespus și s-a hotărît s-o popularizeze în rîndurile sătenilor. De mare ajutor în îndeplinirea acestei sarcini i-a fost organizația de bază P.M.R. din comună care a organizat o consfătuire cu activiștii sfatului popular comunal, membrii organizației U.T.M., conducătorii cooperativei, membrii corpului didactic și lucrătorii din domeniul sanitar, pe marginea documentului apărut. Biblioteca raională, la rîndul ei, a trimis o circulară prin care a atras atențiunea bibliotecarilor sătești asupra importanței popularizării acestui document.

Iată cîteva din formele folosite de bibliotecarul Szöcs Iuliu pentru popularizarea expunerii tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Consfătuirea de la Constanța a țărănilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii:

Prima acțiune întreprinsă a fost organizarea *agitației vizuale*. În vitrinele din centrul comunei și în localul bibliotecii el a afișat tăieturile de ziare cu expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, în așa fel încît ea a putut fi citită în întregime de către săteni. În localul bibliotecii din clădirea căminului cultural a fost organizată *expoziția* intitulată: *Ce să citim despre transformarea socialistă a agriculturii?* În mijlocul *expoziției*, la loc vizibil se afla expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej. Jur împre-

jur au fost așezate cărți agrozootehnice și despre creșterea animalelor, aceasta fiind principala îndeletnicire a țăranilor din comuna Joseni. Au fost expuse mai ales cărți despre îngrijirea vișeilor, despre creșterea boilor de tracțiune, creșterea cailor, despre lapte și produse lactate, ș.a.m.d.

După organizarea agitației vizuale, bibliotecarul a trecut la organizarea studierii amănunțite a expunerii tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej. El s-a bazat în primul rând pe „miercurea tineretului“, devenită de pe acum o tradiție în comuna Joseni. În prima zi de miercuri după apariția expunerii în ziarele centrale, de comun acord cu conducerea căminului cultural, seara literară prevăzută în programul căminului a fost înlocuită cu discutarea expunerii tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej. Pentru aceasta bibliotecarul a cerut concursul tov. inginer agronom Balázs Ignác care a ținut o conferință pe marginea expunerii, insistând mai ales asupra capitolelor care sînt în legătură directă cu preocupările sătenilor: *Pentru lichidarea rămînerii în urmă în creșterea animalelor; Mari posibilități pentru dezvoltarea producției bovinelor; Creșterea porcilor are rolul hotărîtor în îmbunătățirea aprovizionării cu carne și grăsimi; Pentru dezvoltarea creșterii oilor; Sporirea producției de păsări și ouă. Asigurarea bazei furajere — condiție principală în dezvoltarea creșterii animalelor.*

Cum era pe cale alcătuirea unei întovărășiri pentru creșterea animalelor, li s-au trimis acasă invitații scrise viitorilor întovărășiți. Tinerii din colectivul voluntar al bibliotecii au înmînat aceste invitații personal crescătorilor de animale din sat. Cu cîteva zile înainte de „miercurea tineretului“, în locurile cele mai frecventate din comună au apărut afișe mari, frumos desenate, prin care toți sătenii erau invitați să participe la discutarea expunerii tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej.

Datorită acestor măsuri, manifestarea s-a bucurat de o participare masivă din partea țăranilor din comună. Numeroși săteni, crescători de animale, au luat cuvîntul. Astfel György Zsigmond a vorbit despre foloasele creșterii vacilor cu lapte și despre experiența sa în acest domeniu. El a arătat că de la cele două vaci pe care le are, este în măsură să predea statului prin centrul de colectare a laptelui, cîte 15 kilograme de lapte în fiecare zi. Cu această ocazie el a cerut bibliotecarului să procure cărți despre furajarea rațională a vitelor prin care să se asigure o producție sporită de lapte.

Țăranul muncitor Portik Andras a vorbit despre însemnătatea pășunilor. El a cerut ca sfatul popular din comună să se îngrijească din vreme de pășunatul de vară și să nu uite că o pășune corespunzătoare are nevoie și de apă în apropiere pentru adăpatul animalelor.

Kesztendi Janos, țăran muncitor, a cerut secției agricole a sfatului popular raional să îndrume pe crescătorii de animale din comuna Joseni pentru îmbunătățirea calității oilor, ținînd seama de condițiile climatice ale comunei.

O altă formă a popularizării acestui document important a fost organizarea unor lecturi în colectiv în cadrul cercurilor de citit. Citirea în colectiv a expunerii tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej a avut loc în zece cercuri de citit cu participarea a aproape 200 de țărani muncitori. Cu ajutorul membrilor corpului didactic, lectura expunerii s-a făcut rapid și temeinic, în trei ședințe consecutive. Discuțiile au început numai după citirea completă a expunerii, deci după a treia întrunire a cercurilor de citit. Așa cum arată procesele verbale încheiate, aproximativ cincizeci de persoane au luat cuvîntul pentru a comenta expunerea, trăgînd învățăminte deosebit de valoroase.

După această popularizare reușită a expunerii, bibliotecarul și-a completat planul de muncă și împreună cu colectivul său compus din opt tovarăși au hotărît să viziteze personal pe toți acei țărani muncitori, care deși au luat parte la prezentarea expunerii, au simțit nevoia unor lămuriri suplimentare. Aducîndu-le pentru lectură și alte materiale, bibliotecarul și membrii colectivului bibliotecii au vorbit din nou crescătorilor de animale despre importanța și avantajele întovărășirilor. Printre lucrările aduse se afla întotdeauna și statutul model al întovărășirilor pe care bibliotecarul avea grija să-l discute cît mai temeinic cu cititorii lor.

În prima jumătate a lunii iulie s-a constituit în comună o întovărășire zootehnică cu 25 de familii. Șase dintre acestea au intrat în întovărășire datorită muncii de îndrumare desfășurate de bibliotecar și de colectivul voluntar al bibliotecii. Printre aceștia se află și părinții bibliotecarului.

Faptul că părinții bibliotecarului Szöcz Iuliu s-au înscris primii în întovărășire, a contribuit mult la cîștigarea încrederii sătenilor și la succesul muncii de convingere desfășurată de tînărul bibliotecar.

Din experiența noastră

POPESCU NICOLAE

șeful comisiei culturale a Comitetului
Orășenesc București — U.T.M.

Organizarea în anul 1955 de către C.C. al U.T.M., C.C.S. și Ministerul Culturii, a concursului permanent pentru citirea literaturii „Iubiți cartea”, a avut ca scop atragerea de cit mai mulți oameni ai muncii în cunoașterea comorilor literaturii noastre și universale și este una din acțiunile care contribuie la desăvârșirea revoluției culturale ce are loc în țara noastră de la istoricul act al eliberării noastre de sub jugul fascist la 23 August 1944.

De la inițierea acestui concurs, din an în an, tot mai mulți oameni ai muncii s-au înscris pentru a participa, iar la începutul anului 1958 peste 120 000 de participanți, în urma discuțiilor finale, au devenit purtători ai insignei „Prieten al cărții”.

În Capitală în urma activității comisiilor locale au devenit purtători ai insignei un număr de 19 000 cititori, număr care totuși nu exprimă posibilitățile reale pe care le avem. Rezultate mai bune ar fi putut fi obținute dacă unele cadre U.T.M. și unii bibliotecari din întreprinderi, instituții și școli n-ar fi tratat cu nepăsare acest concurs.

Concursul „Iubiți cartea” a luat amploare când comisia centrală de organizare a hotărât să se instituie și o fază superioară a concursului, deschisă celor ce sînt purtători ai insignei, fază care se va desfășura permanent în fiecare an începînd din 1958.

După apariția regulamentului de organizare, comisia orășenească, care este compusă din reprezentanții organizațiilor de masă și a unor instituții de stat, a luat unele măsuri organizatorice. De pildă, au fost instruite cadrele U.T.M. și cadrele sindicale care muncesc pe linie culturală, bibliotecari din re-

țeaua statului popular și cei din întreprinderi și instituții. De asemenea, concursul a fost popularizat prin radio, presă și alte mijloace.

Măsuri organizatorice au mai luat comisiile raionale și cele locale. În organizații a fost intensificată munca de popularizare cu ajutorul gazetelor de perete, stații de amplificare, afișe, etc., astfel că la etapa I (etapa pe organizații) a fazei superioare a participat un număr de 8 000 purtători de insignă din majoritatea unităților în care se desfășoară concursul „Iubiți cartea”.

La acest rezultat a contribuit și activitatea lucrătorilor din domeniul muncii cu cartea, adică a bibliotecarilor și un frumos exemplu îl putem da scoțînd în evidență activitatea tov. Grosu Galina, responsabilă bibliotecii sindicale a întreprinderii „Clement Gotwald”.

În cele șapte luni ale anului 1958 au fost împrumutate acasă de către salariați peste 4 000 volume, în afară de aceia care citesc sau studiază numai în cadrul bibliotecii.

Tov. Grosu, în colaborare cu tov. Cozîlă Elena, responsabilă culturală a Comitetului U.T.M. și tov. Udeanu Traian, responsabilul bibliotecii școlii profesionale a întreprinderii, a organizat o serie de acțiuni pentru popularizarea cărții. Astfel s-au ținut în cadrul bibliotecii 29 recenzii, printre care despre *Poemul lui Lenin* de Maiakovski, despre opera lui Makarenko, despre operele lui Eminescu etc. În luna martie a avut loc un concurs „Drumeții veseli” pe tema — *Viața și opera lui I. L. Caragiale* — iar în fiecare sîmbătă s-au citit la stația de amplificare diverse prezentări de cărți sau articole critice din diverse reviste săptămînale și în

special din „Gazeta literară” sau „Contemporanul”.

Aceste acțiuni, precum și urmărirea atentă a fișelor tovarășilor care citesc a permis comisiei locale de la întreprinderea „Clement Gotwald” să antreneze în acest an un număr de 63 tovarăși pentru a se prezenta la concurs, iar în prezent peste 20 de tovarăși sînt pregătiți pentru a susține discuțiile finale. La faza I-a a etapei superioare, au participat peste 60 de purtători ai insignei, dintre care tov. Cota Alexandru s-a clasat printre cei care vor reprezenta orașul București la etapa pe țară a fazei superioare, care se va desfășura peste puțin timp.

După desfășurarea etapei I-a în care concurenții au scris recenzia unei cărți, un număr de 448 cititori s-au clasat și au participat la etapa II-a (raională) a fazei superioare care s-a desfășurat în luna mai, unde concurenții au trebuit să răspundă în scris la 15 întrebări. Recenziile celor care s-au clasat pentru etapa II-a au fost citite și discutate în organizațiile de bază, cu ocazia unor manifestări cultural-artistice.

Și la etapa raională a ieșit în relief activitatea bună a unor comisii raionale și locale, și în special a celor din raioanele Gh. Gheorghiu-Dej, I. V. Stalin și V. I. Lenin, unde alături de organizarea, prezența participanților cât și lucrările depuse au fost satisfăcătoare. Nu același lucru se poate însă spune de felul în care s-au interesat de acest concurs comisiile raionale din raioanele: T. Vladimirescu, 1 Mai sau 23 August, unde rezultatele nu au fost pe măsura așteptărilor în ceea ce privește antrenarea la faza superioară.

La etapa III-a — etapă orășenească — care s-a organizat spre sfîrșitul lunii iunie, au participat 72 concurenți din cei 120 clasați. Aceștia au fost chemați la Comitetul Orășenesc București al U.T.M. unde li s-a dat îndrumări pentru a se pregăti cât mai bine. Înainte de începerea întrecerii etapei a III-a s-a organizat un concurs „cine știe câștigă” pe următoarele teme: *Critica societății burghezo-moșierești în opera lui I. L. Caragiale și Dragostea de patrie în opera lui M. Sadoveanu.*

După desfășurarea concursului fulger, participanții au fost repartizați pe grupe de studii și apoi timp de 3 ore fiecare s-a străduit să lucreze cât mai bine temele pe care le-a avut. La trierea celor 72 lucrări, membrii comisiei orășenești au avut satisfacția să constate că majoritatea concurenților a dovedit o temeinică pregătire și cu multă greutate s-au putut stabili cei 8 tovarăși care vor reprezenta Capitala la etapa pe țară.

Felul în care s-a desfășurat în acest an faza superioară a concursului „Iubiți cartea” ne dă posibilitatea să tragem câteva concluzii pentru activitatea noastră de viitor în acest domeniu de activitate.

Este necesar ca organizațiile sindicale și de U.T.M. să atragă un număr cât mai mare de oameni ai muncii pentru a participa la concursul „Iubiți cartea” și pentru a cuceri insigna de „prieten al cărții”.

La organizarea fazei superioare a concursului în anul 1959, comisiile locale să pună un accent deosebit, pentru ca la etapa I-a să participe un număr cât mai mare de purtători ai insignei.

Pentru a se obține rezultate bune, comisiile locale, în care un rol important îl joacă și responsabilii bibliotecilor, au datorat să organizeze permanent și în mod intens popularizarea cărții prin diferite acțiuni cum ar fi: recenzii, întâlniri cu scriitorii, procese literare, prezentări de cărți, vitrine cu cărți sau fotomontaje, etc.

Responsabilii bibliotecilor să dea o mare atenție aprovizionării bibliotecilor cu cărți și în special cu cărțile ce sînt recomandate în bibliografia concursului „Iubiți cartea”.

Comisiile raionale pentru organizarea concursului să ducă o muncă permanentă și susținută pentru instruirea și controlul activității celor care activează în domeniul muncii cu cartea, iar în unele cazuri să propună organelor în drept (birourilor raionale U.T.M., sfaturilor populare sau organizațiilor de partid) să ia măsuri severe împotriva celor care neglijează concursul, care reprezintă o minunată metodă pentru educarea comunistă a maselor largi ale oamenilor muncii.

SEMINARIILE RAIONALE PE LOCUL DE MUNCĂ

În cursul acestui an, biblioteca raională din Giurgiu a organizat deseori seminariile cu bibliotecarii sătești și cei ai căminelor culturale din întregul raion în vederea pregătirii lor profesionale. În cadrul acestor seminariile, colectivul bibliotecii noastre a căutat ca atât lecțiile teoretice cât și cele practice ca recenzile, seriile literare, ghicitorile literare etc., să fie bine pregătite pentru ca bibliotecarii să-și poată însuși cât mai multe metode de muncă, pe care să le aplice apoi în cadrul activității lor.

Unii bibliotecari însă, mai cu seamă cei de la căminele culturale, au ridicat problema că ei nu pot iniția manifestări de masă ca acelea pe care le organizăm noi, întrucât nu ar avea aceleași condiții și nici posibilitățile noastre.

În dorința de a-i sprijini și mai mult, iar pe de altă parte pentru a le demonstra că de nejust pui problema, am inițiat seminariile raionale la locul de muncă.

Astfel, în lunile mai și iunie a. c. au fost organizate seminariile cu bibliotecarii din comunele Stănești și Putineiu, unde funcționează bibliotecile sătești.

La seminarul din comuna Stănești pe lângă lecțiile profesionale fixate prin tematica Ministerului, a fost organizată ca lecție practică o întâlnire între cititori și scriitorul Șerban Nedelcu, originar din raionul nostru, cu prilejul căreia s-a discutat romanul său *Furtuna stărnește valurile*.

Înfăptuirea a fost popularizată din timp și la ea au participat peste 1200 de persoane.

Cartea a fost prezentată de profesorul Teodor Aurelian, din colectivul de muncă al bibliotecii raionale, iar răspunsurile la întrebările și discuțiile purtate au fost date de scriitorul Șerban Nedelcu.

Trebuie arătat că la discuții au participat numeroși țărani muncitori printre care și veterani ai războaielor din 1907. Vorbitorii au arătat că întâmplările descrise în carte sînt identice cu faptele petrecute în comuna lor, ba ceva mai mult au recunoscut în persoana chiaburului Birlogeanu și a jandarmului Miș,

pe foștii chiaburi și jandarmi din comuna Stănești, care foloseau aceleași procedee de terorizare a cetățenilor ca și personajele din carte.

A urmat apoi un frumos program artistic la care și-a dat concursul echipa căminului cultural.

Cel de-al doilea seminar raional la locul de muncă a fost organizat în comuna Putineiu a cărei bibliotecă este fruntașă atât pe raion cât și pe regiune. Acest seminar a urmărit să-i ajute în muncă și pe bibliotecarii bibliotecilor sătești nou înființate în comunele Băneasa, Daia și Stoenești, care au urmărit îndeaproape, atât organizarea fondului de cărți cât și a manifestărilor de masă.

La acest seminar pe lângă lecțiile teoretice s-au ținut ca lecții practice o ghicitoare literară cu cititorii copii și o consfătuire cu cititorii tot pe marginea cărții *Furtuna stărnește valurile* de Șerban Nedelcu.

La această manifestare au participat peste 1000 de persoane.

Deși ambele comune au cămine culturale non construite, adică spații corespunzătoare, totuși cu această ocazie ele s-au dovedit neîncăpătoare. Ce arată aceasta? Că acolo unde există preocupare și rezultatele muncii sînt dintre cele mai mulțumitoare. Și tocmai aceasta urmăream să demonstrăm bibliotecarilor de la sate, prin organizarea acestor seminariile la locul de muncă.

După seminar, bibliotecarii participanți au vizitat biblioteca sătească unde au putut vedea: cum sînt aranjate cărțile în raft pe cele 10 grupe; diferite forme de popularizare vizuală a cărții ca: panoul „Ce să citim“, precum și colțul „Prietenii cărții“, unde erau popularizați cititorii fruntași care obținuseră insigne de „Prieten al cărții“.

La colțul cu tema *Transformarea socialistă a agriculturii*, care cuprindea articole cu tăieturi din ziare și exemple de țărani, atât colectivisti cât și cei din sectorul individual, fruntași în lucrările agricole, erau expuse cărțile: *Articole și cuvîntări* de Gh. Gheorghiu-Dej, *Statutul G.A.C.*; *Desfășurarea* de M. Preda, *Bărăgan* de V. Em. Galan, *Mormonii* de M. Preda, *Noaptea din iunie* de P. Dumitriu, etc.

MARIA VELCULESCU
din colectivul bibliotecii raionale Giurgiu,
regiunea București

VĂ RECOMANDĂM:

MARXISM - LENINISM

Lenin despre sindicate, 1895—1923, Buc., Editura C.C.S., 1958, 1024 p., lei 25.

Prezidiul C.C.S. din U.R.S.S., ținând seama de dorințele cercurilor largi ale activului sindical, a trasat sarcină Editurii „Profizdat” să editeze o culegere cu lucrările principale ale lui V. I. Lenin despre sindicate.

Scopul acestei culegeri este să înlesnească numerosului activ sindical și tuturor celor interesați în cunoașterea problemelor mișcării sindicale, studierea măreței moșteniri pe care ne-a lăsat-o genialul fondator al Partidului Comunist și al Statului Sovietic.

Studierea operelor lui V. I. Lenin va contribui la lămurirea rolului și importanței sindicatelor ca școală a luptei de clasă în societatea capitalistă, a rolului și sarcinilor sindicatelor ca școală a comunismului în condițiile statului socialist. În lucrările lui Lenin, cititorul va găsi indicații de neprețuit cu privire la istoria, teoria și practica mișcării sindicale.

Studierea profundă a moștenirii leniniste și aplicarea ei creatoare în munca practică vor contribui, fără îndoială, la îmbunătățirea activității sindicatelor, la ridicarea rolului lor activ în conducerea industriei și construcțiilor, în lupta pentru rezolvarea sarcinilor economice de bază a U.R.S.S. de a ajunge și depăși țările capitaliste mai dezvoltate în ceea ce privește producția pe cap de locuitor, în ridicarea continuă a bunăstării materiale și a nivelului cultural al poporului sovietic, în construcția societății comuniste în țara noastră.

Culegerea cuprinde principalele articole, rapoarte și cuvântări ale lui V. I. Lenin în problemele mișcării sindicale din perioada 1895—1923.

Materialele din culegere sînt grupate în ordinea cronologică, după ediția a patra a operelor lui V. I. Lenin.

Din partea editurii „Profizdat”

ATEISM. COMBATAREA SUPERSTIȚIILOR

GUREV, G. A.: *Despre credința în dumnezeu*. De vorbă cu credincioși și necredincioși, Buc., Editura politică, 1958, 91 p., lei 1,50.

Folosind un bogat și valoros material documentar, autorul demască caracterul de clasă al religiei și cui îi servește aceasta. Credința în dumnezeu este cea mai dăunătoare rătăcire — iată concluzia științifică a autorului, căci, în primul rînd, ea nu poate fi susținută, nu rezistă criticii unei

minți lipsite de prejudecăți, în al doilea rînd este antiștiințifică, fiind respinsă de întreaga diversitate a practicii social-istorice, și în al treilea rînd este reacționară, trăgînd omenirea înapoi. Religia este proprie numai formelor de societate în care omul este strivit de forțele naturii sau de aspirarea de clasă. Religia — subliniază autorul — este un fenomen istoricește trecător, după cum trecătoare și nu veșnică este și orînduirea monstruoasă în slujba căreia se află. Această orînduire bazată pe exploatare a și fost zdrobită în Uniunea Sovietică, precum și într-o serie de țări din Europa și Asia, și odată cu lichidarea exploatarei omului de către om sînt lichidate și rădăcinile sociale cele mai adînci ale religiei. Toate încercările organizațiilor religioase de a preîntîmpina în numele lui dumnezeu prăbușirea capitalismului sînt sortite eșecului. Intregul mers al istoriei dovedește că triumful comunismului în întreaga lume este inevitabil, iar o dată cu triumful comunismului va dispărea și religia.

Lucrarea lui G. A. Gurev este extrem de folositoare în larga acțiune de propagare a ateismului.

TUCIKOV, E.: *Știința împotriva superstițiilor*. Traducere de Alice Toader. Coperta de T. Brînză. București, Cartea rusă, 1957, 56 p., lei 1,- (Știința pentru toți, 114).

În broșura de față autorul își propune să explice cum au apărut superstițiile, de ce este dăunătoare credința în destin, ghicit și semne dacă există „vedeni” și „vise” prevestitoare, răul pe care îl aduc vrăcii, etc. El combate, folosind o argumentare științifică, toate aceste înșelăciuni și demască orînduirea burgheză care, pe seama nenorocirii oamenilor și a ignoranței lor încurajează practica prejudecăților și a superstițiilor.

În Uniunea Sovietică și în țările socialiste — subliniază autorul — prin desființarea exploatarei omului de către om, a asupririi sociale, a inegalității naționale, a șomajului, mizeriei, etc., a fost înlăturată și principala cauză a existenței superstițiilor și prejudecăților religioase. Tucikov arată însă totodată că, pentru ca superstițiile să fie definitiv înfrînte trebuie să se răspîndească mai larg și mai adînc în mase ideologia socialistă, ideile comunismului științific. Iar la baza propagandei științifico-ateiste trebuie să stea explicația pe înțelesul tuturor, a celor mai importante fenomene din viața naturii și societății, popularizarea realizărilor științei care confirmă justetea concepției științifice, materialiste, despre lume.

ȘTIINȚE NATURALE - GEOGRAFIE

LIPS, JULIUS E.: *Obirșia lucrurilor*. O istorie a culturii omenirii. În românește de L. Jaeger. Revizia științifică de I. Vlăduțiu. Prefață la ediția în limba rusă din 1954 de S. Tokarev. Prefață la ediția germană din 1956 de Eva Lips. Buc., Editura științifică, 1958, 667 p., lei 24.

Obirșia lucrurilor a fost scrisă de Julius E. Lips în 1946 și tipărită în 1947 în America, autorul aflându-se încă în emigrație. El părăsise Germania — țara lui de origine — după anul 1933, când fusese instaurat acolo regimul crunt și sîngeros al nazismului.

În lucrarea sa, Julius Lips încearcă să prezinte o istorie a culturii omenirii și să deslușească obirșia „lucrurilor” care ne înconjoară. Calitățile cărții sînt numeroase și de aceea este vrednică a fi recomandată cititorilor noștri. Mai întîi de toate uimește belșugul de material concret, viu, proaspăt, care ilustrează grăitor dezvoltarea culturii omenirii. Acest material constituie rodul observațiilor personale acumulate de autor de-a lungul multor ani de muncă. Deosebit de interesante sînt datele culese de autor cu prilejul călătoriilor sale în Africa și America asupra obiceiurilor pămîntului la diferite populații, asupra creației lor artistice, ș.a.m.d.

În ansamblu — fiindcă lucrarea are și unele neajunsuri generate de cel mai reacționar dintre curentele etnografiei burgheze germane și anume de teoria „cultural-istorică” a lui F. Graebner, de care autorul a fost atras pentru un timp la începutul activității sale — *Obirșia lucrurilor* este o carte de preț nu numai pentru că mijlocește numeroase cunoștințe ci și pentru că însuflă respectarea popoarelor, oricare ar fi treapta lor de dezvoltare, prețuirea muncii și creației. Prin fiecare fapt pe care îl dă drept pildă, autorul urmărește să dovedească un singur lucru: bogata și varietatea puterilor creatoare ale omului, hărnicia și ingeniozitatea oamenilor din toate țările și din toate timpurile, participarea tuturor popoarelor de pe pămînt la făurirea comorilor culturii universale.

Cartea este însoțită de o documentată prefață la ediția în limba rusă din 1954 semnată de Tokarev, prefață care va ajuta pe cititor în aprecierea părților valoroase ale lucrării, ca și în înțelegerea justă a unor noțiuni preluate necritic de autor, din arsenalul graebnerian.

LITERATURA

BEK A/LEXANDR/, : *Viața lui Berejkov*. Roman. Traducere de G. Melidoneanu și

N. Stănescu. Coperta de P. Nazarie. Buc., Cartea rusă, 1958, 636 p., lei 11,50.

Cititorii din țara noastră au făcut cunoștință cu proza viguroasă, cu stilul direct și sobru al scriitorului sovietic A. Bek încă de la traducerea romanului său *Șoseaua Volokolamskului* în care era prezentată epopea glorioasei divizii a generalului Panfilov, în lupta pentru apărarea Moscovei de invazia fascistă. Noua sa carte despre viața constructorului de motoare de avion Alexei Berejkov, tradusă de curînd, scoate mai mult în evidență realele calități de povestitor ale autorului. În realitate, prin felul cum își povestește viața Alexei Berejkov, prin amintirile de care e legat drumul său către construcția primului motor de avion sovietic de mare putere, scriitorul cuprinde însăși dezvoltarea tumultuoasă a Țării Sovietice pe drumul cincinalelor, pe drumul industrializării. Cititorul este captivat de la primele pagini de avîntul creației în slujba omului, pe care cu atîta pasiune îl urmărește scriitorul prin eroii săi. Înăbușit și desconsiderat în timpul țarismului, încăput pe mîna unor afaeeriști ca negustorul Podraiski, talentul lui Berejkov și al celorlalți constructori sovietici va fi eliberat de Revoluția din Octombrie și va putea înflori cu adevărat în anii puterii sovietice. Odată cu dezvoltarea acestor talente izvorite din mijlocul poporului eliberat, odată cu înaintarea construcției socialismului în prima țară din lume a muncitorilor și țăranilor, se transformă, crește și se maturizează și conștiința oamenilor. Urmărind acest minunat proces, scriitorul a descris oameni adevărați.

Cartea lui Alexandr Bek, scrisă într-o manieră aparte de convorbire a autorului cu eroul povestirii sale, prin înaltul său patriotism socialist, prin adîncimea cu care sînt prezentați oamenii în transformare, prin bogata sa documentare tehnică și istorică, devine un prieten bun, nu numai al tinerilor cititori, ci al tuturor celor dornici să cunoască minunatele realizări ale constructorilor comunismului. Ea este totodată o expunere a largilor posibilități pe care le oferă creatorilor metoda realismului socialist.

GHEORGHIU, ȘTEFAN: *Cumpăna inimii*. Coperta de P. Vulcănescu, Buc., E.S.P.L.A., 1958, 331 p., lei 6,50.

Cele zece schițe și povestiri cuprinse în volumul *Cumpăna inimii* reunesc tot ce a

creat mai valoros în răstimp de aproape un deceniu, tînărul scriitor Ștefan Gheorghiu. Fiu al clasei muncitoare, crescut la lumina binefăcătoare a învățaturii partidului a fost preocupat să înfățișeze în scrierile sale cele mai acute aspecte din lupta muncitorimii în trecut, episoade semnificative din construirea socialismului în patria noastră liberă de azi. Astfel, în povestiri ca *Despărțirea* și *Unchi* sînt evocate împliniri crincene, din vremea cînd poporul asuprit gemea sub călcîiul exploataților. *Moneda de un leu* înfățișează zilele de încordare ce au premers marelui act eliberator de la 23 August 1944, cînd comuniștii mobilizau întregul popor pentru răsturnarea dictatorilor de la cîrma statului și alungarea fasciștilor cotropitori. *Drumul din pădure* este o navelă mai întinsă, care are ca temă un alt act revoluționar al poporului nostru: alungarea odioasei monarhii, ultimul stîlp al burgheziei și moșierimii răsturnată de la putere. Celelalte schițe și povestiri sînt prilejuri de a prezenta oameni noi, constructori ai socialismului, a căror conștiință se transformă în marile bătălii pentru o viață mai bună.

Revizuiindu-și cu atenție schițele și povestirile publicate anterior — cum ar fi *Drumul din pădure*, *Roțița*, *Unchi* — autorul a de-pus o deosebită exigență în alcătuirea volumului. Prin el a reușit să oglindească as-pecte importante ale dezvoltării istoriei po-porului nostru, într-una din cele mai zburcuite, dar și cea mai luminoasă dintre epo-cile pe care le-a parcurs.

CĂRȚI PENTRU TINERET

BELEAEV, A.: *Omul amfibie*. Traducere de: M. Cardaș și M. Probeanu. Coperta de: Roni Noel. Buc., Cartea rusă, 1958, 499 p., lei 9,75.

Cartea cuprinde 3 povestiri din domeniul literaturii fantastico-științifică. Prima, *Omul amfibie*, prezintă cazul unui mare savant, doctorul Salvador, care în urma unor măiestre operații chirurgicale, izbuteste să obțină în-semnate transformări biologice la oameni și animale. Unul din rezultate acestor operații este omul amfibie, Ichtyandro, care trece printr-o serie de aventuri, făcînd să atragă savantului ura și răzburarea cercurilor reacționare.

A doua povestire, *Cazul profesorului Dowell*, ne poartă în cabinetul secret al doctorului

Kern, care izbuteste o serie de experiențe sen-zaționale de reanimare și transplantarea capetelor la oameni. Kern însă este un ge-niu rău care face totul din pasiune crimi-nală. El va fi demascat de o tînără asis-tentă și de fiul fostului său profesor.

În ultima povestire, *Traficantul de aer*, este imaginat un capitalist, care silind oameni de știință să lucreze în folosul lui, pregătește absorbirea atmosferei de pe pămînt ca s-o poată comercializa ulterior și să silească pe muncitori să muncească numai pentru dreptul de a respira. Un tînăr savant so-vietic îl demască și-l face inofensiv cu ajutorul armatei sovietice.

Sînt trei povestiri care prin varietatea problemelor științifice ce ridică și acțiunea vie, pot interesa orice categorie de cititori și pe tineri, în mod deosebit.

EFREMOV, I.: *Umbra dinosaurului*. Traducere de M. Spiridoneanu și G. Boculescu. Coperta de Liliana Stoicescu. Buc., Cartea rusă, 1958, 220 p., lei 4,75.

Povestirile lui Efremov reunite în volumul de față prezintă aspecte din viața cer-cetătorilor și savanților sovietici, care, cu riscul propriei lor vieți și în condiții de adevărat eroism, luptă să smulgă naturii, secrete ascunse de mii și milioane de ani, din trecutul pămîntului nostru. În *Umbra dinosaurului*, paleontologul Serghei Pavlovici Nikitin descoperă într-o regiune cu fosile preistorice, imaginea unui dinosaur, datînd din epoca siluriană (cu 400 000 000 ani în urmă) întipărită pe locul unei stînci de bitum. *Căutătorii de diamante* este o emoționantă descriere a peripețiilor prin care trec niște savanți sovietici descoperind zăcăminte de diamant. Povestirea *Intîlnirea deasupra Tus-carorei* aduce mărturia dramatică a unui naufragiu petrecut cu 133 ani în urmă, cînd căpitanul unui vas știind că nu mai are nici o speranță de salvare, notează totuși în ceasurile din urmă observațiile științifice ale cercetărilor sale pe fundul oceanului. Pe lîngă evocarea cruntei exploatări la care erau supuși muncitorii mineri în regimul țarist, povestirea *Taina minei străvechi* prezintă și un deosebit interes științific pentru ramura mineritului. Ultimele două povestiri sînt un ecou al îndrăzelii și curajului aviatorilor și marinarilor sovietici în războiul antifascist și al îmbinării vitejei ostășești cu interesul pentru progresul cercetărilor științifice.

Calendarul nostru

5 octombrie 1713. S-a născut *Denis Diderot*, fiu al meșterului Didier Diderot, tocilar din Langres (m. 1784). Filozof și scriitor, Diderot, dimpreună cu matematicianul D'Alembert, este fondator și redactor al Enciclopediei, vastul dicționar în care se trata despre știință, artă și meșteșuguri, adevărată biblie a gândirii burgheze progresiste a veacului, publicată în 17 volume în folio între anii 1751 și 1766.

Opera literară a lui Diderot a crescut în strînsă legătură cu ideile sale filozofice, cu critica religiei și cu concepțiile sale politico-sociale. Deplina măsură a geniului realist al lui Diderot se oglindește în opera sa de povestitor și romancier. Proza sa înseamnă un moment culminant în istoria realismului francez. *Bijuteriile indiscrete* publicat în 1784 este primul roman al lui Diderot. Urmează apoi povestirea de proporții mai mici *Pasărea albă* și așa numitele „povești morale” ca : *Cei doi prieteni din Bourbonne, Convorbirea dintre tată și copiii săi, Despre nesăbuiința judecării publicului asupra faptelor noastre particulare* ș.a. Iar mai târziu, în 1762, apare *Nepotul lui Rameau* urmat de *Călugărița*, cel dintîi mare roman al său scris în 1760 și publicat abia în 1796 în același an cu *Jacques fatalistul și stăpînul său*, scris încă din 1773.

De consultat : Diderot Denis : *Opere alese* [Vol.] 1. În romînește de Gellu Naum [Cu un] studiu introductiv [de] Valentin Lipatti. [Buc.], E.S.P.L.A., 1956, 558 p. (Clasicii literaturii universale); Lipatti, V. : *Despre arta dialogului la Diderot*. Limbă și literatură, 1955, p. 165—170.

11 octombrie. S-a născut în anul 1908 scriitorul *Alexandru Sahia*. (Vezi : Căluza bibliotecarului, 1956, nr. 7, p. 41).

De consultat : (În afara materialului recomandat în numărul indicat) Dinu, Gh. : *Alexandru Sahia*. Lupta de clasă, 1957, nr. 8, p. 76—83; Dumitrescu, Ileana : *Despre Alexandru Sahia, după douăzeci de ani*. Convorbire cu sora scriitorului. Tribuna, 23.VIII.57, p. 9. (Augustin Z. N. Pop); Florea, Rodica : *Alexandru Sahia*. Studii și cercetări de istorie literară și folclor. 1957, nr. 1—2, p. 319—340; Ivașcu, George : *Bluze albastre*. Contemporanul, 7.VI.57, p. 1 și 7; Macovescu, George : *Alexandru Sahia, scriitor al clasei muncitoare*. Știința, 15.VIII.57, p. 2; Popescu, Radu : *Bluze albastre*. Revistă de literatură proletară. 25 ani de la apariție. România liberă, 5.VI.57, p. 2; Popescu, Radu : *Cazul și exemplul lui Al. Sahia*. Contemporanul, 15.VIII.58, p. 3; Popescu, Radu : *Grivița și Al. Sahia*. (Fragment dintr-o monografie despre Al. Sahia). Viața romînească, 1958, nr. 2, p. 8—41; Popescu, Radu : *Sahia în cazarma burghezo-moșierească*. Apărarea patriei, 22.IX.57, p. 2 și 3; Radian, Sanda : *20 de ani de la moartea lui Alexandru Sahia*. Tînarul scriitor, 1957, nr. 9, p. 56—60; Virgolici, Teodor : *Al. Sahia și scriitorii vremii sale*. Viața romînească, 1956, nr. 8, p. 253—254.

25 octombrie. Se împlinesc 115 ani de la nașterea lui *Gleb Ivanovici Uspenski*. Născut la Tula, scriitorul și-a petrecut copilăria și adolescența în mediul funcționării provinciale. În 1861 Uspenski a terminat gimnaziul și a intrat la facultatea de drept a Universității din Petersburg, de unde, după desființarea acesteia în luna decembrie același an, a încercat să-și continue studiile la Universitatea din Moscova, dar n-a reușit, neavînd cu ce să-și plătească taxele.

După moartea tatălui său, viitorul scriitor a trebuit să găsească un mijloc pentru a-și întreține numeroasa familie. În literatură a debutat cu schițe și nuvele inspirate din viața meșteșugarilor, a micilor funcționari, în genere a micii burghezii ruse.

Gleb Uspenski s-a simțit atras de entuziasmul de care a fost cuprinsă o bună parte din intelectualitatea rusă în fața predicilor narodnice. Așa cum au făcut mulți intelectuali în preajma lui 1874, Uspenski a mers și el „în popor”. Aceasta i-a dat prilejul să locuiască în sate îndepărtate din guberniile Novgorod și Samara, unde a studiat atent și amănunțit viața țăranilor, ceea ce i-a furnizat un bogat material pe care l-a înfățișat într-o serie de schițe, reportaje și nuvele din viața satului, ca de pildă, *Din jurnalul de la țară, Țăranul și munca țărănească și Puterea pămîntului*. El se deosebește de scriitorii narodnici prin înfățișarea curajoasă, realistă, a luptelor și antagonismelor de clasă din sinul țărănimii.

Atitudinea realistă în oglindirea vieții a îngăduit scriitorului să înțeleagă inevitabilitatea dezvoltării capitaliste a Rusiei. Uspenski concepe planul unui ciclu de schițe, intitulat: *Puterea capitalului*. Boala l-a împiedecat să-și ducă planul la îndeplinire în întregime. El a încetat din viață la 7 aprilie 1902.

De consultat: Nicolescu, Tatiana: *Gleb Uspenski*. (1843—1902). În vol.: *Literatura clasică rusă*. Indice bibliografic. Coperta de Marilena Părăpeanu. Buc., Cartea rusă, 1956, p. 279—283; Priukov, N.: *Gleb Ivanovici Uspenski*. În vol.: *Clasicii literaturii ruse*. Coperta de C. Müller. Buc., Cartea rusă, 1956, p. 378—392.

26 octombrie. S-a născut în anul 1813 *Cezar Bolliac*. După studiile făcute în casa stolnicului Petrache Peretz și la Colegiul Sf. Sava, Bolliac intră la vîrsta de 17 ani în rîndurile miliției naționale. Neputîndu-se adapta vieții cazone, Bolliac părăsește armata și se dedică preocupărilor literare. Face parte din societatea Filarmonica, pe care o înființase în 1833 I. Cîmpineanu, Eliade și C. Aristia. Tot acum apar și primele manifestări literare ale scriitorului. În anii următori, Bolliac participă la mișcările patriotice ale vremii, atitudine care-i atrage arestarea. Intră apoi în asociația secretă „Frăția” și leagă o strînsă prietenie cu Bălcescu, care va avea o influență hotărîtoare asupra activității sale viitoare. În această perioadă Bolliac scrie unele dintre cele mai semnificative poezii ale sale: *Carnavalul, Sîta, Muncitorul, Epistola la D.K.A.K.* După înăbușirea revoluției de la 1848, Bolliac este exilat. În 1851 la Paris, el scrie poezia *Clăcașul*, îndemn fățiș la lupta necruțătoare împotriva orînduirii feudale. La Brașov el scrie puternica poezie *Ciocoi din revoluție*, analiză a cauzelor principale care au dus la înăbușirea revoluției și editează ziarul „Espatriatul”. Intors în țară în 1857, colaborează la o serie de ziare ale vremii, scriind nenumărate articole în legătură cu problemele care frămîntau societatea. El militează atît pentru împrîrietărea țăranilor cît și pentru votul universal, libertatea presei, secularizarea averilor mănăstirești, ș.a. Cu toate că luptă pentru realizarea acestor principii, Bolliac, în special spre apusul vieții, face unele concesii în ceea ce privește proprietatea, religia și ordinea burgheză.

De consultat: Bolliac, Cezar: *Opere*. [Vol.] 1. Ediție, note și bibliografie de Andrei Rusu, cu o introducere de George Munteanu. [Buc.], E.S.P.L.A., 1956, 372 p., (Clasicii români); Mirodan, Al.: *Idei durabile*. 75 de ani de la moartea lui Cezar Bolliac. *Scînteia*, 27.III.56, p. 3; Păcurariu, D.: *Exemplul unui scriitor-cetățean*. 75 de ani de la moartea lui Cezar Bolliac. *Scînteia tineretului*, 24.III.56, p. 2; Virgolici, Teodor: *Cîntărețul iobagilor*. 75 de ani de la moartea lui Cezar Bolliac, România liberă, 25.III.56, p. 2.

30 octombrie 1858. S-a născut *Duiliu Zamfirescu*. Încă din 1877 începe să publice modeste încercări literare. În 1880 devine colaborator al revistei „Literatorul” condusă de Macedonski, care îl prezentase elogios cititorilor; cîteva luni mai tîrziu începe colaborarea și la ziarul „România liberă”, al cărui redactor devine în curînd. Funcționează apoi ca profesor secundar suplinitor pînă la 1885, cînd în urma unui concurs este numit atașat de legăție în Ministerul de Externe, pe vremea aceea un adevărat salon al moșierimii românești.

În 1883, tînărul scriitor își publică primul volum *Fără titlu* cuprinzînd poezii și nuvele apărute mai înainte în „Literatorul” și în „România liberă”. Un an mai tîrziu apare romanul său *În fața vieții* care avea să provoace articolul de severă critică *Pesimistul de la Soleni* a lui Gherea. Tot în 1883, Zamfirescu începuse să frecventeze cercul Junimea, ceea ce avea urmări păgubitoare în activitatea sa literară. În 1888 este transferat, atașat, apoi secretar de legăție, pe rînd în Italia, Grecia, Belgia, apoi din nou în Italia. După 1890, în afara unor volume de versuri și nuvele apar romanele *Viața la țară* (1894) *Tănase Scatiu* (1895) — cele mai bune lucrări din toată opera lui Duiliu Zamfirescu — *În război* (1897), *Îndreptări* (1900—1902) și *Anna* (1906—1910), grupate în ciclul *Neamul Comăneștenilor*. În anul care urmează el dă literaturii poemul epic *Mirișă*, cîteva piese de teatru, în care atîrînd de unele influențe ale simbolismului, întîlnim și note critice la adresa reprezentanților claselor stăpînitoare. Moare la 3 iulie 1922, la Mănăstirea Agapia și este înmormîntat la Focșani.

Duiliu Zamfirescu este autorul unei opere vaste și variate. Privită în ansamblu, creația sa se caracterizează prin izbitoare contradicții. În unele lucrări ale scriitorului sînt dominante trăsăturile realist critice; alteori antirealismul se dovedește mai puternic, răzbind în scrierile sale sub aspectul unui idilism patriarhal, sau al unor tendințe simboliste sau parnasiene.

De consultat: Dobrogeanu Gherea, C.: *Pesimistul de la Soleni*. În vol.: *Studii critice* [Vol.] 2. Ediție adnotată și comentată de Horia Brălu. Buc. E.S.P.L.A., 1950, p. 291—309. (Clasicii români); Horodincă Georgeta: *Duiliu Zamfirescu și contribuția lui la dezvoltarea romanului social*. [Buc.] E.S.P.L.A., 1956, 96 p. (Mica bibliotecă critică, 34); Zamfirescu Duiliu: *Viața la țară și Tănase Scatiu*. Ediție îngrijită și prefațată de G. C. Nicolescu. [Buc.], E.S.P.L.A., 1956, 318 p. + 1 f. portr. (Biblioteca pentru toți)

EXEMPLARUL 2 LEI